

Giới thiệu Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo

Nhân gian tương truyền: "Chiếm được thần nữ, thiên hạ tới tay."

Vô số người đồn rằng thần nữ là người có quyền năng to lớn. Thế nhưng không biết rằng ngoài quyền năng, số phận của thần nữ mà họ tôn thờ ấy cũng cực kỳ bi đát, họ phải gánh chịu bác khổ của nhân gian và sẽ tan biến sau khi cạn sức mạnh của mình cho tộc người tôn thờ họ...

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Sự Xuất Hiện của Nhân Cách Mới

Tháng 12 trời bắt đầu trở lạnh, đêm về nhà nhà đều quay quần bên lò sưởi.

Bên ngoài lúc này những cơn gió đang gào thét, trời lạnh như cắt da, cắt thịt.

Vậy mà lúc này ngoài trời lại có một thân ảnh của một cô bé chừng 12 tuổi, khuôn mặt gầy gò, thân hình ốm tong teo, khi nhìn vào cô bé người ta chỉ liên tưởng rằng chỉ một cơn gió cũng có thể thổi cô đi.

Nhưng không thân ảnh gầy yếu ấy lại không bị gió rét thổi bay, mà cô gái bé nhỏ ấy lại kiên cường chống những cơn gió mạnh mùa đông. Thân ảnh bé nhỏ ấy cứ đi, cứ đi mãi cho tới khi cơ thể không chịu nổi nữa cô ngã ra đường.

Lúc này phía xa xa có một chiếc ngựa đang tiến tới chỗ Ngọc Nữ đang nằm, trong xe có một cậu bé chừng 10 tuổi nhưng trông rất chừng chạc, thân hình bé nhỏ nhưng ánh mắt thâm thúy, cương nghị. Lúc này cậu bé bước xuống xe và ôm cô bé lên xe. Chiếc xe ngựa chạy từ từ mất hút.

Ngọc Nữ lúc này trông có vẻ như đang hôn mê, nhưng không ý chí cô đang chiến đấu với chính cô và cũng là nhân cách mới được hình thành.

Trong nội tâm Ngọc Nữ lúc này cô nhìn thấy có một người y hệt cô đang đứng song song với mình. Thấy lạ Ngọc Nữ cất tiếng hỏi:

- Cô là ai? Đây là đâu?

Vô vàng câu hỏi đặt ra trong đầu Ngọc Nữ, nhưng cô vẫn nhẫn nại chờ cô gái giống mình kia trả lời.

- Tôi là cô, cô cũng là tôi chỉ có điều tôi được sinh ra từ những ý nghĩ tiêu cực, sự hận thù cùng lòng đố kỵ của cô, người ta thường hay gọi tôi là tâm ma. Còn nơi đây là thức hải của cô.

Ngọc Nữ sùng sốt, điều này quá sốc đối với một cô bé mới 12 tuổi chưa hiểu sự đời. Nhưng cô vẫn dè dặt cảm giác ấy lại, cô ngẩng đầu nhìn cô gái giống hệt mình kia nói:

- Vậy cô ở đây làm gì? Tại sao tôi tới được đây?

Nhân cách kia nhìn Ngọc Nữ với đôi mắt khá táo bạo, nhân cách ấy cất tiếng nói:

- Tôi ở đây làm gì? Chẳng phải cô là người hiểu nhiều nhất sau. Tôi được sinh ra từ cô nhưng trong vô thức cô lại không thể cảm nhận thấy tôi. Đỉnh điểm là khi cô mém bị chết cống, những ý nghĩ tiêu cực của cô khiến tôi được thành hình, nên bây giờ cô mới có thể thấy tôi.

Ngọc Nữ còn đang ngờ ngác chưa kịp tiêu hóa những lời nhân cách kia nói thì cô ta lại nói tiếp:

- Tôi đưa cô tới đây là có một yêu cầu bình đẳng, đó là chúng ta chia nhau điều khiển thân thể này. Cô buổi sáng còn tôi buổi tối thế nào? Cô có đồng ý không?

Nghe những lời của nhân cách mới Ngọc Nữ có chút sùng sốt liền hỏi nhân cách kia:

- Tại sao tôi phải làm vậy?

Mang theo nụ cười trên mặt nhân cách kia chậm rãi trả lời.

- Vì tôi có thể giúp cô trả thù. Những kẻ đã từng làm chúng ta đau khổ đều phải trả giá.

Nghĩ đến những kẻ xấu xa không bằng cảm thù kia mà Ngọc Nữ đã hạ một quyết định. Một quyết định thay đổi cuộc đời cô. Mang theo ánh mắt kiên quyết cô nhìn nhân cách kia trả lời dứt khoát:

- Được tôi đồng ý với cô.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tổ Chức Sát Thủ : Ứng

Sau khi nói ra quyết định của mình, Ngọc Nữ lặng im đứng lặng thình nhìn nhân cách kia. Hồi lâu sau nhân cách kia mới cất tiếng nói:

- Được cô đã kiên quyết đến thế tôi sẽ cố gắng hết sức để báo thù. Bây giờ bên ngoài trời đã tối, theo giao ước của chúng ta, tôi sẽ là người điều khiển cơ thể, còn cô thì hãy ngoan ngoãn ở đây đi, khi trời sáng tôi sẽ trả lại quyền điều khiển cho cô. À chút nữa thì tôi quên cô có thể có được bất cứ thứ gì ở thức hải này vì đây có thể coi là bên trong não cô, cô chỉ cần tưởng tượng thứ ấy sẽ hiện ra. Cô cũng có thể xem tình hình bên ngoài ra sau thông qua nhân cầu.

Nói xong nhân cách kia biến mất, thông qua nhả cầu cô có thể thấy được cảnh vật bên ngoài, đang suy nghĩ mông lung thì có một âm thanh vang lên:

- Đùng ngạc nhiên tôi đang điều khiển cơ thể của cô đó, thông qua suy nghĩ tôi có thể trò chuyện cùng cô, còn cô cũng thế. Mà sau này đừng kêu tôi là nhân cách gì gì đó nữa mà hãy gọi tôi là Ngọc Huyết.

Nghe Ngọc Huyết nói xong Ngọc Nữ có chút sững sốt nhưng cô nhanh chóng áp chế nó xuống.

- Tôi hiểu rồi vậy Ngọc Huyết tiếp theo cô định làm gì?

Ngọc Huyết cũng không vội trả lời Ngọc Nữ mà cô trầm ngâm suy nghĩ một, cô cất tiếng nói với Ngọc Nữ:

- Lúc cô hôn mê tôi nghe bọn người kia nói chuyện, họ nói nơi hiện tại chúng ta đang ở là một tổ chức sát thủ có tên Ưng, họ bắt gặp cô trên đường nghỉ cô là trẻ mồ côi lại có nghị lực phi thường hơn hẳn những đứa trẻ cùng tuổi khác nên bọn họ đã cứu cô và định huấn luyện cho chúng ta thành một sát thủ. Tôi dự định sẽ để bọn họ huấn luyện chúng ta thành sát thủ, như vậy chúng ta mới đủ sức để báo thù.

Nghe Ngọc Huyết nói xong Ngọc Nữ lại gật đầu đồng ý cô không nói nhiều chỉ "ừ" một cái với Ngọc Huyết rồi chần chú quan sát bên ngoài thông qua nhả cầu.

Cơ thể cô lúc này đang mặc một bộ đồ bệnh nhân, tay thì đang truyền nước biển không khí xung quanh thì nồng nặc mùi thuốc khử trùng. Đang quan sát xung quanh thì cửa phòng mở một người trung niên bước vào nhìn cô với đôi mắt tán thưởng. Người đàn ông trung niên này thân hình gầy gò cao khoảng 1m7, 1m75 khuôn mặt xanh xao trông cứ như người bệnh nhưng đôi mắt lại có thần, sắc bén nghiêm nghị.

Người đàn ông tiến tới bên giường Ngọc Huyết ngồi xuống và kể lại những sự tình lúc này nhưng chung quy lại họ vẫn muốn huấn luyện cô thành một sát thủ. Không nghĩ ngợi cho cho lâu Ngọc Huyết nhìn người đàn ông gật đầu đồng ý.

Người đàn ông nhìn sâu vào đôi mắt cô thấy được vẻ kiên định cùng quyết tâm của cô ông gật đầu tán thưởng nhưng ông lại nói:

- Ta rất tán thưởng người nhưng nếu muốn được trở thành một sát thủ, trước tiên người phải sống sót qua buổi tuyển chọn cái đã.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Buổi Sát Hạch Đẫm Máu

Sau buổi nói chuyện người đàn ông trung niên rời đi, bỏ lại Ngọc Huyết ngồi ngây ngốc trong căn phòng trống. Ngay người một lúc tiếng của Ngọc Nữ trong đầu cất lên:

- Buổi sát hạch người đàn ông kia nói không biết có nguy hiểm gì không.

Vẫn phong cách từ từ và chậm rãi Ngọc Huyết đáp lại Ngọc Nữ:

- Nhìn vẻ mặt âm trầm và giọng điệu của ta tôi nghĩ buổi sát hạch này không tầm thường đâu.

Sau khi đáp lại Ngọc Nữ, không bao lâu sau có một người thiếu nữ chừng 23 tuổi bước vào phòng. Thiếu Nữ này làm Ngọc Huyết hâm mộ, vóc dáng cô ta thon gọn có thể nói là thân hình mơ ước của các cô gái và khiến đàn ông chết mê, chết mệt. Khuôn mặt thiếu nữ xinh đẹp, trắng không tỳ vết nước da có thể so với Ngọc Trinh. Thiếu nữ này trên người mặc toàn đồ hiệu cao cấp, làm cô ta toát lên vẻ đẹp kiều xa. Nhưng khác xa với khuôn mặt và vóc dáng kia, thiếu nữ này lại có đôi mắt băng lãnh làm người ta sợ hãi.

Cặp mắt lạnh như băng của thiếu nữ kia nhìn thẳng vào Ngọc Huyết khiến cô không rét mà run, nhìn một lúc cô ta mở miệng nói:

- Nhóc con chuẩn bị nhanh lên, buổi sát hạch sắp bắt đầu rồi.

Ngọc Huyết theo lời thiếu nữ nọ thu gom đồ đạc đi theo sau thiếu nữ. Trên đường đi Ngọc Nữ trong đầu cất tiếng nói:

- Thiếu nữ ấy thật đẹp. Lớn lên tôi muốn xinh đẹp như cô ấy.

Không nỡ phá vỡ giấc mơ của Ngọc Nữ, Ngọc Huyết đáp lại:

- Chắc chắn rồi.

Đi sau thiếu nữ ra khỏi hành lang dài, Ngọc Huyết được dẫn tới một căn phòng rất lớn. Mở cửa phòng ra đập vào mắt Ngọc Huyết là ở đây có vô số đứa trẻ bằng tuổi cô.

Nghe tiếng mở cửa những đứa trẻ xoay người nhìn chăm chăm vào cô, sẽ không có chuyện gì xảy ra nếu không có một đứa trẻ hô lên:

- Quái vật!!

Hành vi vô thức của đứa trẻ làm Ngọc Huyết tức giận. Đôi mắt hai màu là chiếc váy ngược của cô, trong vô thức mắt phải giống mắt mèo của cô phát sáng, cô dùng tốc độ kinh người giống như loài mèo lướt tới trước mặt đứa trẻ nọ, cô dùng tay bóp cổ cậu bé, rắc rắc tiếng xương vỡ giòn tan vang lên. Cô bỏ cậu bé xuống, lướt nhìn những đứa trẻ trong phòng bằng đôi mắt thị huyết.

Thiếu nữ không trách phạt Ngọc Huyết mà còn nhìn cô với ánh mắt tán thưởng. Sau khi bỏ xác đứa trẻ kia ra Ngọc Huyết lại an phận đứng sau lưng thiếu nữ.

Thu lại ánh mắt tán thưởng dành cho Ngọc Huyết, thiếu nữ chuyển tầm nhìn vào những đứa trẻ, cô cao giọng nói:

- Ở thế giới sát thủ này người không chết thì ta chết. Nếu muốn sống thì chỉ có cách giết chết đối phương, đó là chân lý. Kẻ mạnh thì được sống, kẻ yếu thì sẽ bị bài trừ hãy nhớ kĩ điều này. Các người hãy lấy thẳng nhóc lúc này làm ví dụ mà phấn đấu, vì sau buổi sát hạch này chỉ có một người bước ra khỏi đây.

Nói xong thiếu nữ cũng không quên đưa ánh mắt băng lãnh của mình lướt nhìn toàn trường, cô lại tiếp tục nói.

- Lúc này ta quên giới thiệu với các người ta tên là Dật Lam sát thủ dùng độc vang danh Mạc La đại lục này và cũng là giám sát viên của buổi sát hạch này. Ta sẽ nêu luật cho các người hiểu, buổi sát hạch này sẽ dùng phương pháp loại trừ. Bọn ta sẽ cho các người một món vũ khí theo yêu cầu của các người trừ những món sát thương cao như súng, bom. Các người sẽ được đưa tới một hòn đảo, các người sẽ ở đó sống sót trong vòng 3 ngày, ta không biết các người bằng cách nào, kẻ sống sót cuối cùng sẽ là người chiến thắng.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Buổi Sát Hạch Bắt Đầu : Đảo Hoang

Lại một ngày nữa đã trôi qua, lúc mặt trời vừa ló dạng Ngọc Huyết đã trả lại quyền điều khiển cơ thể lại cho Ngọc Nữ. Sau khi trò chuyện với người chị em(Ngọc Huyết) mới của mình một lúc Ngọc Nữ được người giám sát tên là Dật Lam kia đưa ra một con thuyền lớn cùng với những đứa trẻ khác.

Sau khi tập hợp đủ người con thuyền bắt đầu ra khơi, mục tiêu của họ lúc này là một hòn đảo nhỏ cách Mạc La đại lục không xa lắm. Con tàu ra khơi chừng 30 phút sau phải xa xa thu vào tầm mắt Ngọc Nữ là một hòn đảo to lớn với cảnh núi rừng hùng vĩ. Cần 5 phút để con thuyền neo đậu tại đất liền, sau khi tất cả mọi người bước xuống tàu, người giám sát Dật Lam kia liền phân phát vũ khí theo yêu cầu của những đứa trẻ, nghe theo lời Ngọc Huyết trong đầu, Ngọc Nữ chọn vũ khí của mình là một thanh chủy thủ (dao găm) để tiện sử dụng và phong thần. Phân phát xong xuôi người giám sát Dật Lam cao giọng nói:

- Buổi sát hạch chính thức bắt đầu!!! và ta hi vọng không có kẻ nhát gan nào chạy trốn. bọn ta sẽ neo đậu ở đây chờ 3 ngày người đi ra khỏi khu rừng duy nhất sẽ vượt qua buổi khảo hạch.

Nghe người giám sát Dật Lam nói mà Ngọc Nữ có chút rung mình xung quanh đây bốn bề đều là biển, Dật Lam kêu bọn họ làm sau chạy trốn. Sau khi tuyên bố buổi sát hạch bắt đầu những đứa trẻ bắt đầu tản ra đi sâu vào rừng. Lúc này Ngọc Nữ cũng định giống như những đứa trẻ kia đi vào rừng thì Ngọc Huyết trong đầu can ngăn:

- Cô khoan hãy vào trong hiện tại cô hãy đi nhặt những thứ có thể ăn được và thu một ít nước sạch. Chúng ta phải ở đây 3 ngày với điều kiện không có thức ăn hay nước uống đấy. sau đó cô hãy tìm một hang động ở yên đó cho tới khi trời tối mọi chuyện cứ để tôi lo.

Sau khi nghe Ngọc Huyết phân phó, Ngọc Nữ lật đật làm theo. đầu tiên cô dùng chủy thủ hái vài quả dừa và lấy túi đựng được phân phát đi tìm nước ngọt, không bao lâu sau cô tìm thấy một dòng suối, sau khi lấy đầy nước cô lại đi tìm sơn động và ở yên đó theo lời Ngọc Huyết trong lúc không có việc gì làm Ngọc Nữ trò chuyện với Ngọc Huyết, cô nói:

- 3 ngày này quan trọng và nguy hiểm như thế sao cô không điều khiển cơ thể nốt 3 ngày luôn mà phải nhường quyền điều khiển cho tôi làm gì?

Nghe Ngọc Nữ nói Ngọc Huyết có chút sững sờ cô liền đáp lại Ngọc Nữ:

- Cô đồng ý sau, dù gì đây cũng là cơ thể cô tôi không thể đoạt từ cô được.

Ngọc Nữ với tâm hồn trẻ con ngây thơ cô đáp lại Ngọc Huyết:

- Tôi không sợ cô cướp cơ thể của tôi đâu vì tôi và cô là chị em mà, với lại tôi đưa quyền điều khiển cho cô cũng là vì sự an toàn của chúng ta.

Nghe những lời từ tận đáy lòng của Ngọc Nữ, Ngọc Huyết cảm động vô cùng, kể từ giây phút này cô đã tự hứa với bản thân sẽ xem Ngọc Nữ như chị em ruột mà đối đãi và sẽ không để cô gái ngây thơ, tốt bụng này phải chịu thêm một nỗi đau nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Sự Kỳ Lạ Của Con Mắt Màu Ngọc Bích

Thụ theo lời Ngọc Nữ, Ngọc Huyết liền nắm quyền điều khiển cơ thể. Sau đó hai người ngồi trò chuyện với nhau cho tới trời tối mới bắt đầu hành động. Bước ra khỏi hang động con mắt giống mắt mèo của Ngọc Huyết phát sáng, cô bắt đầu hành động giống loài mèo, bước đi nhanh nhẹn nhưng lại không phát ra bất kì tiếng động nào. Mục tiêu lúc này của cô là một đám trẻ đang ngủ ở phía trước, leo lên cây dừa gần đó cho dễ quan sát cô ước chừng có 10 đứa trẻ, 8 nam 2 nữ đều bằng tuổi cô đều đang nằm ngủ rất say. Ngọc Huyết đã giết người một lần nhưng cô không cảm thấy tội lỗi, vì quá khứ đau đớn đã ăn sâu vào tiềm thức của cô rằng chỉ có kẻ mạnh mới có quyền sống sót. Cô bước đi nhẹ nhàng nhưng không kém phần nhanh nhẹn tới chỗ từng đứa trẻ, trước khi ra tay cô còn mặc niệm:

- Chúc các người kiếp sau có một cuộc sống tốt hơn.

Nói xong cô ra tay dứt khoát cắt ngang yết hầu của từng đứa trẻ một khiến chúng ra đi trong thanh thản không có bất kì đau đớn nào. Xong xuôi Ngọc Huyết định rời đi thì có một tiếng xé gió truyền vào tay cô " vút vút" cô nghiêng người né tránh nhưng không kịp thoát khỏi, mũi tên kia lướt ngang mặt cô để lại trên làn da trắng như tuyết một vết máu dài.

Không quan tâm vết thương trên mặt Ngọc Huyết vận hết sức lực theo bản năng cô phóng đi bằng 4 chỉ hướng thẳng về phía bắn ra mũi tên, bỏ nhào vào người đứa bé trai vừa bắn cô, cô dứt khoát dùng chủy thủ (dao găm) cắm thẳng vào tim đứa trẻ. Sau xử lí xong đứa bé Ngọc Huyết nghe thấy tiếng Ngọc Nữ tràn đầy lo lắng hỏi:

- Cô không sao chứ mặt cô đang chảy máu kìa.

Vết lướt ngang của mũi tên khá sâu và có khả năng để lại sẹo vĩnh viễn nhưng Ngọc Huyết vẫn đáp lại Ngọc Nữ một cách bình thản:

- Sẽ không sao đâu. Tôi không biết vì sao lúc này tôi lại di chuyển bằng bốn chỉ và hành động giống mèo nữa, tôi nghĩ đó là bản năng của cơ thể và nó liên quan tới con mắt trái giống mắt mèo này.

Nói rồi cô đưa tay lên mắt trái như đang suy nghĩ điều gì. Lúc này hiện tượng lạ xảy ra con mắt phải màu ngọc bích phát ra những ánh sáng màu xanh lá cây chiếu gọi khuôn mặt, vết sẹo trên mặt Ngọc Huyết từ từ biến mất nhưng chưa từng tồn tại.

Sau khi chuyện lạ xảy ra Ngọc Huyết có chút chấn động cứ đưa tay sờ đi sờ lại chỗ bị thương trên mặt. Ngọc Nữ trên đầu cũng có chút sùng sốt, nhưng rất nhanh hai người đã ổn định tâm thần. Vô số nghi hoặc nổi lên trong đầu hai người nhưng có nghi hoặc cũng chẳng ai giải đáp. Ngọc Huyết và Ngọc Nữ cũng thôi suy nghĩ đến vấn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Kinh Dịch

Tác giả: Ngày thứ 2 của buổi sát hạch Ngọc Huyết và 4 đứa trẻ còn lại đã giết hết những đứa trẻ kia rồi ạ. Do chưa cứng tay không dám viết nên mọi người thông cảm ạ, em lướt qua ngày thứ 3 luôn

Thời gian thấm thoát trôi đưa ngày thứ 3 của buổi sát hạch cuối cùng cùng tới. Ngọc Huyết lúc này đứng trên cây cao quan sát xung quanh, trên đảo lúc bấy giờ chỉ còn lại khoảng 5 đứa trẻ (tính cả cô). Ai ai toàn thân cũng đầy máu tươi, những khuôn mặt ngây thơ non nớt của những đứa trẻ cũng biến mất, thay vào đó là những khuôn mặt lãnh khốc, vô tình.

Ngọc Nữ lúc này thấy tình hình bên ngoài cô lo lắng thay cho Ngọc Huyết. Cả đời cô sẽ không quên được tình cảnh đẫm máu, chém giết ác liệt hôm qua. Ngọc Nữ cất tiếng an ủi:

- Ngọc Huyết cô cố gắng lên. Tôi tin tưởng cô

Do đã 3 ngày không có gì bỏ bụng, chỉ uống nước cho qua ngày nên Ngọc Huyết cũng lười đáp dài cô chỉ "ừ" với Ngọc Nữ một cái rồi tiếp tục quan sát.

Còn lại 4 đứa trẻ, 3 nam, 1 nữ. Nhưng Ngọc Huyết nhìn thấy 2 bé trai kia đi cùng nhau, cô đoán rằng bọn chúng hợp tác với nhau. Nói về vũ khí thì 2 bé trai kia một đứa sài côn nhị khúc, một đứa thì sài một cây loan đao khá to và nặng. Còn về bé gái nọ thì sử dụng một cái lưỡi hái khá dài, trên lưỡi còn dính một chút máu tươi.

Hai bé trai kia từ từ tiến lại gần chỗ của bé gái kia. Ngọc Nữ nghĩ hai bé trai kia định hợp tác đánh bé gái kia. Thời cơ chưa tới Ngọc Huyết vẫn ngồi trên cây quan sát.

Bên dưới lúc này bé gái nọ cũng đã phát hiện hai bé trai kia cô liền dùng lưỡi hái quét về phía cái cây hai bé trai kia đứng. Vì bé gái ra tay quá bất ngờ hai bé trai không kịp trở tay một trong hai bé trai bị đứt lìa một bàn tay. Máu tuôn ra đầm đìa thấm đẫm cả đất, tiếng kêu thê lương của bé trai vang vọng khắp đảo hoang.

Nhân cơ hội đối phương còn hoảng loạn bé gái nọ liền xoay lưỡi hái cắt đứt đầu bé trai mất tay kia.

Ngọc Huyết trên cây lúc này có chút ngạc nhiên vì bé gái kia giết người mà mặt không biến sắc, trên mặt không thấy vẻ tự trách hay ân hận nào cả. Bé gái cứ xem sinh mạng người như con kiến vậy giết thì giết chả sau cả.

Trở lại trận chiến bên dưới, sau khi giết chết bé trai kia cô bé kia quay đầu nhìn đứa bé cầm loan đao, trong mắt bé trai kia tràn ngập sự sợ hãi, tay chân cứng ngắt, cả người không thể di chuyển. Mang trên mặt vẻ lãnh khốc, cô gái xoay lưỡi hái, găm thẳng vào ngực đứa bé trai còn lại.

Máu tuôn ra như suối, cơ thể bé trai nọ ngã xuống nền đất lạnh lẽo. Đôi mắt trước khi chết vẫn mang theo sự sợ hãi tội cùng.

Xong chuyện bé gái kia đưa đôi mắt lạnh thấu xương về phía chỗ Ngọc Huyết đang nấp.

Lúc này trong thức hải thông qua nhãn cầu Ngọc Nữ bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo của bé gái mà không khỏi lạnh run.

Bé gái kia nhìn chằm chằm một lúc thì cất giọng lạnh băng:

- Đã tới rồi thì ra đây đi, ta không có tính nhẫn nại.

Ngọc Huyết trên cây lúc này sùng sốt nhưng cô nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Ngọc Huyết không chút do dự phóng xuống chỗ bé gái kia. Cả hai nhắm chằm chằm nhau không chút chớp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Huyết Chiến

Cả hai cứ bất động thanh sắc một lúc thì bé gái kia lên tiếng nói:

- Trên đảo này chỉ còn ta và ngươi sống sót, kẻ có thể sống sót cũng đáng để ta biết tên, ta tên Diệp Mai Linh còn ngươi tên gì?

Khuôn mặt của Diệp Mai Linh non nớt nhưng giọng nói lại hung ác tới cực điểm, cứ như muốn ăn tươi nuốt sống Ngọc Huyết vậy.

Không để Diệp Mai Linh đợi lâu Ngọc Huyết không lăm lăm chỉ chờ trả vài chữ:

- Ta tên Ngọc Huyết.

Nãy giờ Diệp Mai Linh cứ nhìn con mắt giống mèo của Ngọc Huyết mà cười thầm, Diệp Mai Linh nghĩ sau khi giết Ngọc Huyết thì sẽ móc mắt cô ra để xem như chiến lợi phẩm.

Sau khi nghe Ngọc Huyết xưng tên, nét cười trên mặt Diệp Mai Linh càng đậm, thật ra lúc này con bé đang nghĩ tới tương lai tươi sáng của mình sau khi giết Ngọc Huyết mà tự luyến.

Chớp lấy thời cơ Diệp Mai Linh không phòng bị Ngọc Huyết định phóng tới trước ngực kẻ địch một đao dứt khoát, nhưng Ngọc Huyết đã xem thường Diệp Mai Linh, kẻ sống sót cuối

cùng sau có thể dễ bị tiêu diệt như thế chứ.

Khi chủy thủ của Ngọc Huyết đâm tới ngực của Diệp Mai Linh thì "Đình" Tiếng kim loại va chạm vang lên, Diệp Mai Linh không biết chụp thanh loan đao lúc này như thế nào mà kịp thời đỡ được chiêu hiểm của Ngọc Huyết.

Bị hất lùi về sau vài bước, lúc này Ngọc Huyết đã cảnh giác cao độ cô bé tên Diệp Mai Linh kia và không khinh địch nữa.

Theo bản năng thuần túy của cơ thể Ngọc Huyết lại phóng tới cổ của Diệp Mai Linh. Cứ tưởng lần này cô bé kia sẽ đỡ được nhưng không may khi đang lùi để né chiêu Diệp Mai Linh lại bị vấp té bởi xác chết của hai bé trai ban này.

Chủy thủ của Ngọc Huyết xẹt ngang cổ Diệp Mai Linh nhưng cô bé lại nhanh tay đâm chủy thủ của mình vào lưng Ngọc Huyết rồi mới ngã xuống.

Sau khi chủy thủ đâm vào lưng Ngọc Huyết, Ngọc Nữ trong đầu lo lắng, hoảng loạn hỏi tới tấp:

- Ngọc Huyết!!!! Cô có làm sao không? Cô mau trả lời tôi đi!! Ngọc Huyết...

Ngọc Huyết gục xuống mặt đất máu tươi từ lưng chảy ra thấm ướt nền đất. Trong cơn mê man Ngọc Huyết nghe tiếng thét của Ngọc Nữ trong đầu nhưng cô không còn sức để đáp lại nữa, cô mệt mỏi lắm rồi.

Ngay lúc Ngọc Huyết muốn buông bỏ thì cơn mắt màu Ngọc Bích của cô lại phát ra những ánh sáng chói mắt, vàng mắt thường có thể thấy được vết thương chủy thủ trên lưng Ngọc Huyết đang khép lại, một lúc sau vết thương biến mất như chưa từng tồn tại.

Phải mất một lúc sau Ngọc Huyết mới lấy lại được ý thức. Điều đầu tiên cô làm là kiểm tra xem Diệp Mai Linh đã chết hay chưa. Sau khi xác nhận Diệp Mai Linh đã chết cô liền đáp lại Ngọc Nữ:

- Tôi không sao cô đừng lo. Chúng ta đã làm được rồi..

Nói xong Ngọc Huyết tiến bước tới nơi tập kết của tổ chức Ứng.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cuộc Đời Mới

Dật Lam đang đứng trước bờ biển phóng tầm mắt nhìn vào khu rừng. Đang lúc trầm ngâm thì phía xa xa cô thấy một thân ảnh màu đỏ, nói đúng hơn là bị máu nhuộm đỏ cả người thì đúng hơn.

Thân ảnh máu đỏ kia không ai khác là Ngọc Huyết, cô bước ra từ khu rừng như tu la bước ra từ địa ngục, cô chậm rãi bước tới chỗ đoàn người Dật Lam đang đứng, bước tới trước mặt Dật Lam, Ngọc Huyết nở nụ cười nói:

- Tôi đã chiến thắng!

Dật Lam cũng cười nhìn Ngọc Huyết cô đáp lại:

- Chúc mừng cô gia nhập tổ chức, từ nay trở đi chúng ta là người một nhà.

Nói xong Dật Lam đưa tay về phía Ngọc Huyết ý muốn bắt tay, Ngọc Huyết cũng hiểu ý đưa bàn tay bé nhỏ lên bắt tay cùng Dật Lam.

Cả hai nhìn nhau nở nụ cười Dật Lam lại nói tiếp:

- Ta và ngươi có duyên, ngươi có muốn nhận ta làm sư phụ không?, tuy ta không có bất cứ kỹ năng giết người nào dạy cho ngươi, nhưng ta đây lại có một thân độc thuật có thể truyền dạy cho ngươi. Ngươi có nguyện ý không.

Ngọc Huyết nghĩ ngợi một chút, cô lo lắng cho tương lai của mình phải một mình lặn lội trong tổ chức mà cô thì chỉ có thể điều khiển cơ thể này quá lắm là 5 ngày mà Ngọc Nữ lại quá mức non nớt, cô không yên tâm cho lắm. Nên nhận Dật Lam làm sư phụ là lựa chọn tốt nhất, khi cô không điều khiển cơ thể Ngọc Nữ vẫn sẽ an toàn.

Trầm ngâm một hồi Ngọc Huyết liền quỳ xuống đất lạy 3 lạy rồi nói:

- Đệ tử ra mắt sư phụ.

Dật Lam gật đầu cười cười sự lạnh băng trong mắt cũng được thay thế bằng vẻ nhu hòa, Dật Lam nhìn Ngọc Huyết lại đáp:

- Đòi này của ta chỉ nhận có ba đệ tử, con là người đầu tiên, nên từ giờ trở đi con sẽ là đại đệ tử của Dật Lam ta, ai động tới con cũng sẽ động tới Dật Lam này.

Nghe những lời này của Dật Lam, Ngọc Huyết lẫn Ngọc Nữ đều cảm thấy được một tia ấm áp, cái ấm áp này rất lâu rồi cả hai chưa được cảm nhận.

Dật Lam cũng không phải người coi trọng lễ tiết cho nên lễ bái sư cũng không được chu đáo cho lắm.

Nhưng không sau Ngọc Huyết và Ngọc Nữ hiểu tấm lòng Dật Lam là được rồi.

Xong xuôi mọi việc Ngọc Huyết sánh vai cùng Dật Lam bước lên tàu, đi thẳng về lãnh địa trung tâm của tổ chức Ứng.

Thời gian như nước chảy thoáng cái đã qua 5 năm ròng, trong 5 năm này Ngọc Huyết và Ngọc Nữ tiếp nhận các huấn luyện của tổ chức, nào là ẩn thân, ám sát, độc dược, luyện thân thủ...

Nhưng trọng điểm mà Ngọc Huyết học là ám sát thường là học vào buổi tối, còn Ngọc Nữ thì tiếp nhận bác y của Dật Lam, thường thì sẽ học vào buổi sáng.

Hôm nay tổ chức xảy ra một sự kiện đặc biệt, đó là mờ ra một buổi khảo hạch cho các tân binh và cô cũng nằm trong số đó, nhiệm vụ của các tân binh là phải hoàn ám sát 1 người trong đêm nay, những người hoàn thành kịp nhiệm vụ giao phó sẽ được thưởng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ám Sát : Nhiệm vụ đầu tiên

Đứng trên một cái nóc nhà, Ngọc Huyết nhìn căn trạch viện phái xa xa rơi vào trầm tư.

Đêm nay là lần hành động đầu tiên của cô và Ngọc Nữ, nhiệm vụ cô được giao cho là phải giết chết chủ của căn trạch viện phía xa kia, hẳn là một phú thương giàu có nứt tiếng gần xa của tòa thành này, không biết đã đắc tội người nào mà bị rơi vào kết cục hôm nay.

Phía xa xa căn trạch viện đèn đuốc sáng trưng, thị vệ đi tuần nhiều vô số kể, đúng là giàu có có khác.

Sau khi xác định được phòng ngủ của gã nhà giàu kia, Ngọc Huyết hóa thành một bóng đen di chuyển cực nhanh trong trạch viên khiến những gã thị vệ không hề phát hiện ra sự tồn tại của cô, tới trước cửa phòng cô phát hiện hẳn đã ngủ sai, định một kích tất sát.

Nhưng không cô vừa bước vào cửa phòng thì “len ken” một tiếng động lớn do sợi dây nặc nhưng chiếc chuồn dưới chân cô vang lên, gã nhà giàu kia nghe tiếng động thì tỉnh dậy, trong cơn hoảng hốt la toán lên:

- Người đầu có thích khách,có thích khách!!!!

Những tên thị vệ nghe tiếng kêu như bị chọc tiết của gã nhà giàu thì vội vàng kéo tới ddinhbao vây Ngọc Huyết trong phòng thì Ngọc Huyết đã nhanh tay phóng một phi tiêu vào cổ họng của gã nhà giàu kia, làm hắn chết ngay tại chỗ, làm xong mọi việc cô vội phóng nhanh ra khỏi phòng trước khi những gã thị vệ kia kéo tới.

Chạy được ra được tới đường cái, cô gặp một gã áo đen đang đứng trên nóc nhà, ngẩn ngơ nhìn trời, không phải việc mình nên Ngọc Huyết cũng không quên tâm cho lắm, việc đáng lo ngại của cô bây giờ là phải chạy thoát khỏi đám người đang truy đuổi ở đằng sau, thời hạn điều khiển cơ thể của Ngọc Huyết chỉ còn nửa canh giờ, sau nửa canh giờ cô phải tạm rút đi để trả cơ thể cho Ngọc Nữ.

Lúc này người áo đen đứng trên nóc nhà đang nhìn trời thì thấy phía dưới có một cô gái bé nhỏ mặc một thân hắc y che mặt đang chạy chối chết đám người đằng sau, hẳn nhất thời nổi lên hứng thú, một cô gái chỉ chừng 17,18 tuổi lại có thân thủ lanh lẹ, thoan thoát như thể kia thật hiếm gặp, trong đầu gã áo đen thoáng qua suy nghĩ “cô gái này thật thú vị, em phải là của ta” nhưng rất nhanh suy nghĩ này của hắn phải nhanh chóng bác bỏ vì hắn có việc phải làm.

Ngọc Huyết dưới đường cái đang chạy chối chết, cô liền phi thân lên nóc nhà định tránh thoát sự truy đuổi của đám người đằng sau thì trong đoàn người ấy có một đại hán phi thân đuổi theo cô.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Lĩnh Mệnh

Đại hán kia đáng người lực lưỡng, vai u thịt bắp, nhưng cước bộ có vẻ chậm hơn Ngọc Huyết, hẳn vừa phi thân theo nàng vừa hết:

- Đứng lại đó cho ta!!!

Mặc Mặc: câu thoại ta thấy vô lý nhất khi xem phim

Ngọc Huyết vẫn cảm đầu cảm cổ mà chạy chỉ còn khoảng 1 khúc nữa (15 phút) là cô phải giao quyền điều khiển lại cho Ngọc Nữ rồi, Ngọc Nữ tuy thân thủ không tốt như cô nhưng Ngọc Nữ lại am hiểu độc dược nhưng hoàn cảnh bị truy đuổi hiện tại,cô cho Ngọc Nữ xuất hiện rồi dùng độc sau mà được chứ.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc Ngọc Nữ bên trong thức hải liền truyền ra ý niệm:

- Tỷ Tỷ,Tỷ cho muội ra đi, muội có cách thoát thân, hôm qua sư phụ vừa đưa cho muội một ịch mê hồn hương, có lẽ có thể làm cho đại hán kia ngất đi.

Nghe Ngọc Nữ nói thế, Ngọc Huyết tuy còn hơi lo lắng nhưng cũng rút đi, nhường quyền điều khiển trả cho Ngọc Nữ.

Đang phi thân đuổi theo tên thích khách hành thích chủ tử của mình thì đại hán bỗng thấy phía xa xa tên thích khách kia đứng lại, như chộp được thời cơ, đại hán vận hết nội công phi đến chỗ thích khách kia định áp sát để bắt tên thích khách kia lại thì bỗng tên thích khách kia quay đầu vung một chiếc khăn tay vào mặt đại hán, từ trong chiếc khăn tay bay ra một loại bột phấn màu trắng, mùi ương thanh khiết lan ra từ chiếc khăn khiến đại hán mê say, hắn thất thần đứng đó như đang tận hưởng lạc thú nhân gian.

Nắm lấy thời cơ Đại Hán nọ đang mê mẩn Ngọc Nữ liền chạy thoát thân, chạy ra khỏi thành nàng đi qua một khu rừng trúc quanh quanh co co, người nào không rành địa hình có thể bị lạc khi bước vào đây, xuyên qua rừng trúc, Ngọc Nữ bước vào một khu nghĩa trang, như một thói quen thường ngày nàng bước vào một ngôi mộ có khắc tên “Bạo Nhất Liệt”, gỡ ba cái vào tấm bia xong Ngọc Nữ liền xoay bác hương,nắm mồ bỗng biến mất thay vào đó là một lối đi dẫn xuống lòng đất.

Đứng vậy lối đi kia chính là nơi dẫn tới căn cứ của tổ chức sát thủ Ứng, vì bên ngoài tổ chức này giết hại rất nhiều người, đặc tội rất nhiều thế lực nên họ không thể không xây căn cứ ở một nơi bí mật như thế này được.

Bước vào lối đi dẫn xuống lòng đất, Ngọc Nữ quen thuộc đi vào một căn phòng, khi bước vào phòng bên trong đã có 2 người, 2 người này cũng giống như Ngọc Nữ vậy, họ cũng đã làm xong nhiệm vụ của mình nên mới quay về đây báo cáo và nhận phần thưởng từ tổ chức.

Mặc Mặc: Mọi người ủng hộ Mặc Mặc nha!!!!

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Lời nói của sư phụ

Ngọc Nữ đứng quan sát hai người kia, một người là đại hán thân thể cao to vạm vỡ thân cao 3 thước, người còn lại thì đáng vẻ thư sinh vô hại. Nhưng đừng như thế mà khinh thường họ, những người mà đã đặt chân được vào Ứng thì không tay ai mà chưa nhuộm máu cả, kể cả cô cũng vậy.

Một lúc sau dưới mặt thất vang lên tiếng bước chân, một người đàn ông mang khăn trùm kính đầu bước vào phòng, đi vào vị trí chủ vị ông ta bắt đầu nói bằng giọng ồm ồm:

- Chúc mừng các người đã hoàn thành được nhiệm vụ của mình!! như đã hứa ta sẽ trọng thưởng cho các người, mỗi người thắng 20 bài danh, hy vọng các người luôn biểu hiện tốt như vậy để cống hiến cho tổ chức, còn về tiền thưởng ta sẽ đưa cho các người sau, còn bây giờ hãy trở về nơi ở của các người tịnh dưỡng cho tốt để tiếp nhận nhiệm vụ tiếp theo.

Nói rồi người áo đen mang khăn trùm đầu kia rời khỏi, cô cùng hai người kia cũng giải tán, Ngọc Nữ trở về khu ở của Dật Lam.

Lúc này trong một căn phòng dưới lòng đất, Dật Lam đang ngẩng đầu nhìn trắng qua một lỗ hồng nhỏ phía trên được lắp kính trong suốt, cô như đang chìm trong dòng suy nghĩ miên man bất định. Dật Lam cứ ngẩng ngơ nhìn trắng mà không hay biết Ngọc Nữ đã về từ khi nào.

Bước vào phòng thấy sư phụ đang ngẩng ngơ nhìn trời nên Ngọc Nữ vội tiếng lại hỏi thăm Dật Lam:

- Sư phụ người không sao chứ?

Nghe tiếng Ngọc Nữ, Dật Lam tỉnh lại trong dòng suy nghĩ miên man, cô vội đáp lại lời hỏi ân cần của đệ tử mình:

- Ta không sao, Ngọc Nữ con về lúc nào vậy, nhiệm vụ sao rồi, con có bị thương ở đâu không?

Ngọc Nữ vừa đáp lại Dật Lam vừa đưa cánh tay thon dài trắng như tuyết cho Dật Lam:

- Sư phụ con không sao, không tin thì người xem

Dật Lam “ừ” một tiếng rồi vỗ vai cô ân cần bảo:

- Ngọc Nữ trước kia con có kể về một người khác tồn tại trong con cho ta nghe, 5 năm nay nuôi nấng và dạy bảo con ta cũng thấy tính cách đối lập của hai người các con, ta cũng đã trao rất nhiều sách cổ về hiện tượng này, nó rất hiếm gặp, người kia là một mặt khác của con, một mặt xấu tàn nhẫn và độc ác, theo như ta biết người kia chỉ được sinh ra khi trong lòng một con người chứa quá nhiều oán hận và chịu quá nhiều tủi nhục, tuy người kia không làm hại con, có khi còn giúp đỡ con nhưng oán hận bản chất của nó là xấu xa nên cô Ngọc Huyết kia tồn tại trong cơ thể của con lâu quá cũng không tốt cho tinh thần và tâm cảnh của con, lâu dần cô ta sẽ biến thành tâm ma quấy nhiễu con sau này, con sẽ phát điên, không phân biệt được đâu là bản thân mình nữa, con sẽ bị cô ta chiếm cư điều khiển.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Khởi Nguồn (1)

- Ngọc Nữ nghe lời ta hãy buông bỏ oán hận, oán hận chỉ làm cho con người ta phát điên và đi vào con đường sai trái mà thôi.

Ngọc Nữ ngẩng người hồi lâu đáp lại Dật Lam:

- Vâng!

Xong rồi Ngọc Nữ cáo lui Dật Lam xin phép trở về phòng mình, nằm trên giường Ngọc Nữ không thể ngủ được bên tai cô cứ văng vẳng lời nói của sư phụ, cô đã suy nghĩ rất nhiều, cô lấy hết dũng khí hỏi Ngọc Huyết:

- Tỷ tỷ những lời sư phụ nói có thật không?

Ngọc Huyết bên trong thức hải này giờ đều đã nghe Dật Lam nói, cô im lặng trong chốc lát rồi đáp lại Ngọc Nữ:

- Sư phụ muội nói cũng đúng, chung quy ra ta cũng là được sinh ra từ oán hận của muội, có thể trở thành tâm ma, nói theo một nghĩa nào đó, muội chung sống 5 năm nay cùng với ta là cũng giống như đang chung sống với tâm ma mình vậy, trừ khi muội từ bỏ được oán hận trong lòng ta mới biến mất, dung hòa trở lại trong con người muội.

Nói Ngọc Nữ từ bỏ oán hận, làm sao mà nàng có thể từ bỏ dễ như thế được, từ nhỏ nàng sinh ra đã không có cha mẹ, nàng được một người tiểu phu bắt gặp khi đang đồn củi, khi đó người tiểu phu kia thấy có 2 người chết do rơi từ trên núi xuống, do xuất phát từ thiện tâm nên tiểu phu quyết định chôn cất 2 người xấu số đó, sau khi chôn cất người đàn ông kia, người tiểu phu bắt gặp có một đứa trẻ được người phụ nữ kia bảo hộ ôm trong lòng may mắn sống sót.

Người tiểu phu kia tên là Lý Đại Đầu, không vợ con sống bằng nghề đồn củi, đã 30 tuổi, ông ta thấy đứa bé kia tội nghiệp nên mới nhận nuôi cô bé, cô bé này có một đôi mắt rất đặc biệt, một bên có màu vàng kim con người thì nhợt hoặc như mèo, một bên thì giống người bình thường nhưng lại mang màu xanh của ngọc bích lấp lánh tuyệt đẹp.

Ngày qua tháng lại thoảng cái đứa trẻ kia đã lớn năm nay đã 12 tuổi rồi, Lý Đại Đầu gọi cô bé bằng một cái tên thân mật "Ngọc Nữ". Ngày càng lớn Ngọc Nữ càng xinh đẹp, tuy chỉ mới 12 tuổi nhưng lại tỏa ra một khí chất thanh tao thoát tục đưa đến rất nhiều ánh mắt của người trong làng.

Thôn của Ngọc Nữ sống nằm trong một thị trấn nhỏ của Mạc Quốc một trong những quốc gia lớn nhất Mạc La Đại Lục, bây giờ trong làng có một tiểu công tử của một nhà vi ngoại họ Cao đề ý tới khi chất thoát tục và dung mạo xinh đẹp của Ngọc Nữ nên đã xin bố mẹ muốn lấy Ngọc Nữ về làm vợ.

Chú thích: Ngày xưa 12 tuổi là cưới được rồi nha mọi người, kiểu bắt đầu về nuôi ấy khi nào lớn thì mới tính chuyện kia.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Khởi Nguồn (2)

Phụ mẫu của tiểu thiếu gia kia lại hết mực nuông chiều con nên đã đồng ý, với lại Lý Đại Đầu cũng còn thiếu bọ họ kha khá tiền, bọn họ định nói với lão Lý là sẽ cho Ngọc Huyết về làm dâu để trừ nợ và còn cho thêm lão Lý tiền để dưỡng già.

Sáng hôm sau ở căn nhà lá lụp xụp cha con Ngọc Huyết thường ngày không một bóng người, hôm nay lại náo nhiệt dị thường.

Núp trong buồng Ngọc Nữ nghe cha và ông bà di ngoại đang bàn chuyện, ông bà di ngoại dùng lời lẽ ngon ngọt để dụ dỗ cha cô:

- Lão Lý à, nó cũng đâu phải con ruột ông đâu mà lại tiếc nuôi như thế. Huống hồ về làm dâu nhà chúng tôi, ăn ngon mặc ấm có cái gì là không tốt chứ?

Ngồi đối diện ông bà di ngoại là một người đàn ông trung niên tầm 42 tuổi, đáng vẻ bần hàn, thân người khác khổ. Đó không ai khác chính là Lý Đại Đầu cha nuôi Ngọc Nữ, nghe Cao vi ngoại nói lão Lý rơi vào trầm tư. Tuy nói Ngọc Nữ không phải con ruột ông nhưng ông nhìn cô lớn lên từng ngày sớm đã xem cô như con ruột của mình, nói dút làm sao mà dứt được chứ.

Lại nói tiểu công tử của nhà vi ngoại kia, ngoại hình tuy nhìn cũng được, nhưng đầu óc lại ngu si, đần độn, tuy nói nhà vi ngoại họ Cao kia tuy có thể cho Ngọc Nữ com ăn áo mặc nhưng cưới một người chồng như thế khác nào hủy cả một đời con gái của cô chứ.

Suy nghĩ thật kĩ rồi, Lý Đại Đầu nói với cao vi ngoại bằng giọng kiên quyết:

- Cao vi ngoại à, nói làm sao tôi cũng nhất quyết không bán con mình, còn về số nợ kia tôi sẽ từ từ trả lại cho ông sau.

Nghe lão Lý dám nói không gả, Cao vi ngoại tức giận xanh mặt ông đứng lên quát:

- Lý Đại Đầu tôi có lòng tốt muốn nhân cơ hội này cho ông xóa nợ vậy mà ông không biết trân trọng nó, không gả thì thôi như số nợ 500 lượng bạc kia ông phải trả cho tôi vào ngày hôm sau, nếu không có tôi sẽ bắt con gái ông trừ nợ, hừ

Cao vi ngoại hừ lạnh một tiếng đứng lên dẫn đám hạ nhân rời đi.

Ngọc Nữ lúc này từ trong buồng chạy ra ôm chặt lấy Lý Đại Đầu thút thít hỏi ông:

- Cha, cha bán con thật sau?

Lý Đại Đầu cũng rung rung theo Ngọc Nữ, hai hàng nước mắt lăn dài trên má, ông cũng ôm chặt con gái thì thầm vào tai cô:

- Không đâu con gái chúng ta sẽ mãi mãi bên nhau, không bao giờ chia cắt.

Tối hôm đó hai cha con Ngọc Nữ thu dọn hành lý, chạy trốn trong đêm.

Đền đó là cái đền định mệnh, cái đền mà Ngọc Nữ không bao giờ muốn nhớ lại, hai cha con cô chạy trốn, cha cô công cô trên lưng chạy một mạch ra khỏi làng, nhưng không mai sai giữa đường lại bị Cao vi ngoại phát hiện rượt theo sau, Cha của Ngọc Huyết chạy vào một căn miếu hoang gần đó để tạm lánh nạn.

Lý Đại Đầu công cô con gái chạy vào một ngôi miếu hoang ông cho cô chôn trong pho tượng phật to rồi ôm cô và dặn:

- Con ở yên đây cho dù nghe thấy bất cứ động tĩnh gì cũng không được ra nghe chưa.

Nói rồi ông chạy ra khỏi căn miếu, một mình đương đầu với đám gia nhân nhà Cao vi ngoại.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Khởi Nguồn (3)

Núp trong bức tượng phật Ngọc Nữ nghe bên ngoài miếu thấy có tiếng chửi rủa của bọn gia nhân:

- Chết tiệt!!!! Con bé kia đâu ông mau giao nó ra đây, nếu không đừng trách yooi ra tay độc ác.

Một gã tay sai thân tín của Cao vi ngoại lúc này đang quát vào mặt Lý Đại Đầu, Lý Đại Đầu kiên quyết không hé răng nữa lời ông quát lại vào mặt gã kia

- Dù tao có chết cũng không để bọn mày đụng tới con tao!!!!

Gã tay sai kia thấy ông kiên quyết liền mỉm cười độc ác nói:

- Được, ông muốn chết chứ gì, tôi thành toàn cho ông.

Nói xong tay sai vật kia cầm một khúc gỗ lớn, bỏ vào đầu Lý Đại Đầu một tiếng *bụp* rõ to.

Máu tươi từ trên trán trào ra, Lý Đại Đầu dần mất đi ý thức, cho tới lúc chết ông cũng không hối hận, ông cho rằng việc làm của ông là đúng, ông chỉ tiếc một điều là chưa có thể thấy con mình cưới chồng sống một đời hạnh phúc mà thôi.

Ngọc Huyết bên trong bức tượng phật đã biết chuyện gì xảy ra, cô khóc nhưng không dám nức ra tiếng, cô dùng hai tay bịt chặt miêng mình lại. Trong suy nghĩ của cô, cha cô đã hi sinh mạng sống của mình để cứu cô, thì cô phải cố gắng sống thật tốt, phải cố gắng thật nhiều để có thực lực mới có thể báo thù cho ông.

Thế là Ngọc Huyết cứ ngồi trong bức tượng, một ngày rồi lại một ngày nữa trôi qua, cho tới khi cô cảm thấy đám gia nhân kia không còn lục soát nữa cô mới dám đi ra.

Ngọc Nữ cứ thế đi lang thang vô định cô cứ đi cứ đi cho tới khi mình ngất đi, khi tỉnh lại thì đã thấy mình được người tổ chức ung cứu rồi.

Quay trở lại hiện tại, Ngọc Nữ cảm thấy cuộc sống bây giờ của cô khá tốt, thoải mái, tiêu điều, luôn có sự phụ ở bên, cô mong cuộc sống như thế cứ yên bình mà trôi qua.

Thời gian như nước chảy thoang một cái đã 1 tháng trôi qua kể từ ngày Ngọc Nữ làm nhiệm vụ đầu tiên, hôm nay Ngọc Nữ nhận được nhiệm vụ khá quan trọng đó là đi ám sát Văn Quý Phi của hoàng đế Mặc Quốc, hazzz mấy cái chuyện tranh đấu hậu cung thật là phiền phức, Ngọc Nữ nghĩ như thế.

Hôm nay Ngọc Nữ và Ngọc Huyết bàn với nhau trong thức hải xem ai sẽ làm nhiệm vụ này.

- Ngọc Nữ à nhiệm vụ lần này muội làm đi, muội hãy làm quen với những việc này, sau này ta mà biến mất thì ai thay muội làm những việc này chứ.

Ngọc Huyết bảo Ngọc Nữ bằng một giọng ân cần, Ngọc Nữ cũng đáp lại:

- Vâng

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngai Thất Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Văn Quý Phi

Trong thâm cung tịch mịch, lúc này ở Văn Hi Cung truyền đến tiếng ca hát, gảy đàn say xua, thì ra là hôm nay hoàng thượng ngự giá đến Văn Hi Cung, Văn quý phi rất cao hứng nên đã đặc biệt hát cho hoàng thượng nghe một khúc.

Văn quý phi xuất thân thấp hèn, tên thật của nàng là Văn Mai Nhục, nàng vốn chỉ là một con hát rày đây mai đó, cái nghiệp cầm ca đeo bám khiến nàng trôi dạt bốn phương không có điểm dừng.

Tuy xuất thân con hát nhưng Văn quý phi lại sở hữu một khuôn mặt khá đẹp, tuy không thể nói là hoa nhường, nguyệt thẹn, nhưng cũng có thể gọi là trong sáng thuần khiết.

Trong một lần đoàn hát được Phủ Thừa Tướng mời về để hát ăn mừng thọ yến của lão tướng quân, hoàng thượng đích thân đến chúc thọ, ngài ấy bị mê hoặc bởi khuôn mặt trong sáng thuần khiết và giọng ca thánh thót của nàng nên đã thu lưu nàng, phong nàng làm phúc tấn.

Lại nói tới địa vị của Văn Mai Nhục ngày hôm nay, sau khi được hoàng thượng thu lưu, nàng tìm mọi cách khiến hoàng thượng chú ý rồi mê luyến, do được sủng ái nên nàng mới leo lên được cái ghế quý phi ngày hôm nay.

Trong Văn Hi Cung tiếng hát vang lên không ngừng, một lúc sau khi giọng hát ngừng tiếng vỗ tay vang lên kèm theo đó là tiếng nói tán thưởng:

- Tốt, tốt rất tốt, quý phi của trẫm hát càng ngày càng hay khiến trẫm nghe thật thoải mái.

Người phụ nữ ngồi trước mặt đế vương kia chính là Văn Quý phi, nàng ta làm một bộ dáng thên thùng nói:

- Hoàng thượng được hát cho ngày nghe là vinh hạnh của thần thiếp!!! Chỉ cần ngài thích, thần thiếp nguyện ngày ngày hát cho hoàng thượng nghe.

Sau tiếng nói đó là tiếng cười ha ha của hoàng thượng.

Ngọc Nữ lúc này đang ngồi trên cây gần Văn hi cung, nàng đang đợi thời cơ, đợi tới khi mọi người ngủ hết nàng mới có cơ hội ra tay.

Lần khuất trong bóng đêm, bây giờ đã là giờ tý Ngọc Nữ cẩn thận phi thân vào trước phòng Văn quý phi, nàng cầm một ống tiêu nhỏ, đâm vào bên trong thối một cái, một đám khói xanh mang theo làn điệu từ vọng bay vào phòng.

Đừng thấy ống tiêu nhỏ của Ngọc Nữ mà xem thường, trong đó chứa một loại kịch độc rất mạnh, chỉ cần ngửi thấy một chút thôi thì tim của người ngửi sẽ ngừng đập, thần không biết quý không hay mà chết đi. Nhưng loại thuốc này đối với người tập võ thì vô dụng đây là flys do lúc trước Ngọc Nữ không dùng với tên Đại Hán đuổi theo nàng lần trước.

Mặc Mặc: Chương sau sẽ có xỏ thịt nha cả nhà, mọi người comment đi cho Mặc Mặc biết mọi người đang xem nào.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngai Thất Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(cham)Net**.

Chương 16: Cường Bạo

Xong xuôi mọi chuyện Ngọc Nữ thu xếp rồi đi thì lúc này bỗng bên ngoài có một cung nữ nghe tiếng động lạ nên chạy xem thì phát hiện Ngọc Nữ, cô cung nữ kia liền la hoảng lên:

- Người đầu có thích khác, có thích khác!!!!!!!

Một đám cấm vệ quân nghe tiếng kêu của cung nữ thì chạy tới đuổi theo Ngọc Nữ.

Ngọc Nữ nhanh chóng phi thân rồi đi, nhưng không may, cấm vệ quân không hổ là người được tuyển chọn kĩ càng. Thấy thân thủ của Ngọc Nữ lợi hại họ chắc chắn không đuổi theo kịp nên đã hạ lệnh phóng tên.

Hàng vạn mũi tên bắn về phía Ngọc Nữ, tuy thân thủ của cô tốt nhưng cũng không thể né tránh hết được nhiều mũi tên như thế. Nguy cơ khấn cấp, Ngọc Nữ nhanh chóng ném ra một quả bom khói để lẫn trốn.

Lúc này trong hoàng cung có một người đàn ông đang cấp tốc phi ngựa ra ngoài thành. Người đàn ông nọ vừa phi ngựa vừa chửi thề:

- Con mẹ nó chứ, con tiện tì Tổ Như dám bỏ thuốc kích dục ông đây, ông đây thả đi kĩ viện chứ không thèm đụng vào người ả ta.

Người đàn ông này chính là Mạc Văn Phi, thái tử của Mạc quốc, hôm nay hắn được quận chúa Tổ Như mời tới phủ nói là cái gì bàn chính sự, ai ngờ chính sự mà nàng nói chính là bỏ thuốc kích dục hắn chứ con mẹ nó.

Hiện giờ Mạc Văn Phi hẳn phải đi tìm nữ nhân, ừm chứ đường đường là thái tử Mạc Quốc như hắn mà lại bị người ta lừa uống thuốc kích dục, hại hắn hiện giờ đã gần sáng lại phải đi tìm nữ nhân, bảo hắn phải tìm ở đâu a.

Hắn cứ chạy cứ chạy đã tới ngoại thành mà vẫn không thấy bóng dáng nữ nhân nào. Thuốc của ả Tổ Như kia thật mạnh, hắn sắp không chịu nổi rồi, không lẽ, không lẽ hắn thật sự phải tìm một nam nhân để giải tỏa ư, ông trời ơi! Ông có mắt không

Trong lúc Mạc Văn Phi đang oán trách oonbg trời thì Ngọc Nữ đã chạy được ra khỏi thành, trên người nàng bị dính khoảng 2,3 mũi tên, tuy là Ngọc Nữ đã rút chúng ra và băng bó vết thương rồi, nhưng ai ngờ trên mũi tên còn tẩm chất độc làm người ta tê liệt cơ chứ, nàng thoát ra được đám cấm vệ quân truy đuổi kia là may mắn lắm rồi.

Độc trên mũi tên kia đang ngấm từ từ, Ngọc Nữ cảm thấy toàn thân mất sức, tê liệt, nàng ngã xuống mặt đất.

Mạc Văn Phi lúc này đã sắp chịu không nổi, hắn thấy phía xa có một nữ nhân nằm bất tỉnh, bất kể nhan sắc thế nào, đối với Mạc Văn Phi lúc này, chỉ cần đối tượng là nữ nhân hắn đều có thể tạm chấp nhận.

Hắn bước xuống ngựa lao về phía Ngọc Nữ coi hết xiêm y nàng ra, hắn cúi đầu hôn lấy đôi môi nhỏ của nàng.

Ngọc Nữ lúc này toàn thân đã tê liệt nàng chỉ có thể mặc cho nam nhân kia muốn làm gì thì làm, nàng chỉ có thể nằm yên thôi huhu.

Coi hết xiêm y của nàng ra nam nhân rút từ trong người ra một cái cự vật to lớn nóng hổi hung hăng mà đút vào cơ thể nhỏ bé của Ngọc Nữ, máu tươi từ chỗ ấy chảy. Mạc Văn Phi điên cuồng giãy vò cơ thể nhỏ bé của nữ nhân trước mặt đến tận 2 canh giờ cho tới khi cái cự vật to lớn ấy bắn một dòng nước màu trắng tinh khiết vào cơ thể của nàng. Cự vật kia xù xuống hắn cũng mặc lại y phục cho nàng và hắn.

Hắn định rời đi nhưng bỗng cảm thấy tội lỗi, hắn xoay người nhìn khuôn mặt Ngọc Nữ thật sâu một cái như muốn khắc cốt ghi tâm, rồi hắn để lại cho cô một cái ngọc bội và một lá thư.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Ta hứa sẽ bồi thường mà

Sáng hôm sau Ngọc Nữ bị đánh thức bởi tiếng la ầm ĩ của Ngọc Huyết trong thức hải:

- Ngọc Nữ tỉnh lại, Ngọc Nữ muội tỉnh lại cho tỷ!!!!!!!!!!!!

Như còn trong mê man sau một đêm bay lác Ngọc Nữ vùng vai đáp lại Ngọc Huyết bằng giọng ngáy ngủ:

- Tỷ tỷ à cho muội ngủ thêm một lát nữa đi mà, đêm qua muội chạy chốn tới ngất đi đấy!

Ngọc Nữ đáp lại Ngọc Huyết trong vô thức, sau khi nói xong cô bỗng ngẩn ra, khoan đã đêm qua, đêm qua.....a a a a, đêm qua đã xảy ra chuyện gì????

- Khoan đã tỷ tỷ đêm qua...đêm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì chứ!!!!

Thấy Ngọc Nữ đã nhớ lại Ngọc Huyết cũng không so đo với cô nàng ngây thơ này làm gì cô trêu đùa Ngọc Nữ nói:

- Hừ, Muội không nhớ gì à? đêm qua muội bị người ta cưỡng đoạt lúc bị ngắt đó, nam nhân kia còn giãy xéo muội đến tận 2 canh giờ, nhưng muội yên tâm ta thấy hắn ta khá đẹp trai nha, gà cho hắn cũng không tồi, cao to vạm vỡ, đặc biệt cái kia cũng rất to nha....

Lúc này mặt của Ngọc Nữ đỏ bừng như ăn phải ớt, cô nàng kia càng nghĩ càng tức giận, cái tên biến thái vô sỉ đáng chém ngàn đao kia dám nhân lúc nàng hôn mê mà cưỡng đoạt nàng, xong chuyện rồi mà còn phui đất bỏ đi nữa chứ, hừ cái tên biến thái chết bầm kia đừng để bà đây bắt được.

Ngọc Huyết trong thức hải cũng khá tức giận, tuy đây không phải cơ thể nàng nhưng sử dụng nó lâu như vậy nàng cũng đã sớm xem nó như cơ thể của mình rồi. Nén tức giận Ngọc Huyết nói với Ngọc Nữ:

- Trước khi đi ta thấy hắn ta hình như có để lại thứ gì đó, muội mau xem thử xem.

Ngọc Nữ vội tìm xem tên nam nhân vô sỉ kia rốt cuộc là để lại cái gì. Tìm một hồi nàng tìm thấy trong ngực áo của mình có một lá thư và một cái ngọc bội rất tinh xảo, tên thư viết

“Cô nương tại hạ là tên là Mạc Văn Phi thái tử của Mạc quốc, hôm nay vì bị kẻ gian hãm hại uống xuân dược nên đã có những hành động bất kính với cô nương, kính mong cô nương

lượng thứ,cô nương yên tâm tại hạ chắc chắn sẽ bồi thường thỏa đáng cho cô nương. cô nương cảm ngọc bội này đến phủ thái tử tìm ta, ta sẽ ra gặp cô nương để thương lượng.”

Ngọc Nữ vốn đã tức giận, đọc xong lá thư này lại càng tức giận hơn, hần đã cướp mất thứ quan trọng của cô mà còn mở miệng ra đòi bồi thường. bồi thường cái em gái hần ấy,cô đương đường là đệ tử của đệ nhất độc y, nay lại bị một nam nhân khinh bạc, xong rồi còn đòi bồi thương, hần xem nhẹ mạng của chính mình quá ư.

Mặc Mặc: mọi người oi comment cho Mặc Mặc biết là mọi người đang xem đi nè, sao tui thấy gần 600 trăm người đọc mà không ai thêm like, cũng không thêm comment luôn, huhu Mặc Mặc thật đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Cái gì ta có thai!!!

Ngọc Nữ bụng khuôn mặt xám xịt về tổ chức ung trở về tổ chức Ứng sau khi báo cáo nhiệm vụ cô lại được thăng cấp bài danh, bài danh của Ngọc Nữ hiện tại là 36 cũng khá cao so với những người cùng tuổi rồi.

Hazzz tuy Ngọc Nữ được tăng bài danh nhưng nó lại làm cô lo lắng hơn, ai ai ở cái tổ chức này mà không biết, bài danh càng cao nhiệm vụ được cử đi lại càng nguy hiểm, tỉ lệ thành công đương nhiên cũng rất ít tới đáng thương. bởi vậy bài danh từ hạng 50 trở lên mới hay thay đổi như thế, cái bài danh thứ 36 hiện tại của Ngọc Nữ không biết đã từng có biết bao nhiêu người từng đảm nhiệm a.

Hôm nay tâm trạng của Ngọc Nữ không tốt (tâm trạng tui cũng không tốt ahuhu), hể khi cô nhắm mắt lại hình ảnh người đàn ông kia cứ hiện lên trong đầu cô khiến cô có một cảm giác gì đó rất khó tả, vừa ngượng ngùng lại vừa căm ghét, hazz không biết cô cứ bị gì ấy nhỉ sao cứ nhớ tới tên kia suốt.

Thời gian cứ tới thôi đưa chớp mắt một cái đã 3 tháng trôi qua trong 3 tháng này xảy ra khá nhiều chuyện, Ngọc Nữ bằng không hồ danh là đệ tử duy nhất của đệ nhất độc y, bằng tài dùng độc của mình Ngọc Nữ liên tiếp hoàn thành nhiệm vụ của cô được giao cho một cách xuất sắc khiến ai ai khi nghe tới tên cô cũng sợ hãi, cô cũng từ hạng 36 leo lên tới tận hạng thứ 5, trở thành một trong 5 sát thủ mạnh nhất của tổ chức Ứng.

Đã rất lâu sau khi Ngọc Nữ cũng cái tên nam nhân kia ấy ấy, mấy hôm nay sau cố cứ thấy cơ thể mình không khỏe, ngày xưa cô rất thích ăn cá nhưng không hiểu sau mấy ngày nay cư người thấy mùi cá là cô lại mắc ối, thấy dạo gần đây Ngọc Nữ là lạ, Dật Lam mới hỏi một cách đầy quan tâm:

- Ngọc Nữ con dạo này bị làm sao thế? có phải không khỏe ở đâu không? con mau đưa tay ra cho vi sư bắt mạch nào!

Ngọc Nữ cũng ngoan ngoãn đưa tay ra, không quên an ủi sư phụ của mình vài câu:

- Sư phụ à con không sao, người đừng lo lắng quá.

Dật Lam cầm tay Ngọc Nữ bắt mạch, vừa cảm nhận được mạch tượng của Ngọc Nữ, Dật Lam liền nhíu mày, cô cứ tưởng mình xem nhầm nay xem đi xem lại nhiều lần, cuối cùng Dật Lam nghiệm mặt hỏi Ngọc Nữ:

- Ngọc Nữ con nói thật cho sư phụ biết tên nam nhân kia là ai???

Ngọc Nữ tái mặt thật ra chuyện vào 3 tháng trước ngoài trừ cô, tên nam nhân kia và Ngọc Huyết trong thức hải thì không ai biết việc này cả,cô đã cố tình dấu sư phụ, tưởng rằng là Ngọc Huyết khi sử dụng cơ thể mình đã nói ra nên cô bắt đầu hết ảm i với Ngọc Huyết trong thức hải:

- Tỷ tỷ có phải là tỷ nói với sư phụ không, tỷ hại chết muội rồi!!!

Ngọc Huyết trong thức hải nghe Ngọc Nữ đổ tội cho mình nên liền phản bác:

- Tỷ không có nói gì hết à nha, tỷ điều khiển cơ thể dạo này rất ích mà với lại khi tỷ mà có điều khiển cơ thể thì muội cũng quan sát tỷ mà, đổ hết tội cho tỷ là không được đâu nha!

Thấy Ngọc Nữ cứ ngờ ra Dật Lam liền lay tỉnh cô ân cần nói:

- Ngọc Nữ à con không nói cũng không sao, mà ta phải nói cho con biết là, con mang thai đã 3 tháng rồi, có hành động gì thì cũng phải cẩn thận kẻo tổn hại thai nhi.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19: Xâm nhập phủ thái tử (1)

Ngọc Nữ đứng hình 5s, cái gì ta có thai, ôi ta có thai thật à, chỉ một đêm lỡ đại mà ta có thai ahuhu.

Thấy Ngọc Nữ ngẩn ngơ có vẻ không tin, Dật Lam lại nói tiếp:

- Lúc đầu ta cũng không tin, nhưng ta đã xem mạch con kĩ lắm rồi, đích xác là đã mang thai 3 tháng.

Ngọc Nữ kêu gào ảm i với Ngọc Huyết trong thức hải:

- Tỷ Tỷ a, muội phải làm sao đây.... làm sao đây....biết ănnói với sư phụ như thế nào aaaaaaaa.

Ngọc Huyết trong thức hải lúc này nghe Ngọc Nữ kêu gào đến nhưc cả đầu, cô nói:

- Chuyện muội làm thì muội tự giải quyết đi, tối nay ta sẽ giúp muội đi giải quyết tên nam nhân kia ra trò!!

Ném cho Ngọc Nữ một câu như thể xong,Ngọc Huyết liền đóng thức hải lại không nghe Ngọc Nữ ầm i nữa.

Quay lại thực tại, Ngọc Nữ nhìn Dật Lam một cách lúng túng cô nói bằng giọng ngượng ngùng:

- Sư phụ... con...con...

Ngọc Nữ chưa nói dứt câu Dật Lam đã cầm tay cô cắt lời:

- Con không cần giải thích, ai ai cũng có bí mật cho riêng mình,vi sư không ép con.

Ngọc Nữ nhìn Dật Lam đầy mắt cô un ướt,từ tận đáy lòng cô lại cảm nhận được sự ảm áp, sự ảm áp của gia đình,cái ảm áp mà Ngọc Nữ đã quên đi từ lâu.

Trở về phòng của mình Ngọc Nữ lên kế hoạch chuẩn bị,tối nay cô sẽ xâm nhập phủ thái tử tấn cho tên kia một trận ra trò, dám nhân cơ hội cô hôn mê mà cưỡng bạo, bây giờ cô còn có thai nữa chứ,cô phải khiến cho tên kia sống không bằng chết.

Đêm tối Ngọc Huyết đã mở lại thức hải cùng bàn kế hoạch với Ngọc Nữ:

- Bây giờ ta sẽ giúp muội xâm nhập phủ thái tử rồi bắt cóc tên kia ra,còn,lại thì muội tự giải quyết nhé.

Kể sách bàn bạc xong, đợi tới giờ hẹn Ngọc Huyết bắt đầu hành động,núp trên một cái cây quan sát Ngọc Huyết thấy được bao quát phủ thái tử.

Sau cánh cửa lớn là một cái sân rất rộng đủ để hơn 10 chiếc xe ngựa, lầu các tráng lệ đẹp mắt, mái ngói được lợp bằng lưu ly xa xỉ, làm cho phủ thái tử toát lên một khí chất thanh tao.

Theo như Ngọc Nữ cảm nhận phủ thái tử này không đơn giản, cô chỉ lướt sơ thôi thì đã cảm nhận được rất nhiều hơi thở ám vệ có võ công gần bằng cô đang ảm núp.

Tiêu chí của Ngọc Huyết là “một là hoàn thành nhiệm vụ,hai là chết” nên cho dù có nhiều ám vệ đi nữa thì nàng cũng không lùi bước,hoàng cung nàng còn xâm nhập qua, không lẽ cái phủ thái tử nho nhỏ này lại ngăn được bước chân của nàng.

Ngọc Huyết cẩn thận từng li từng tí cuối cùng cũng xâm nhập được vào phủ thái tử.

Mặc Mặc: Tui lên được top 21 đề xuất rồi cả nhà ơi, cảm ơn cả nhà đã ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Xâm nhập phủ thái tử (2)

Ngọc Huyết rà soát cả phủ thái tử,cuối cùng cô cũng xác định được chính xác căn phòng của tên chết bầm kia, vì chỉ riêng khu vực mà thái tử ở mới có nhiều ám vệ như thế. Lúc Ngọc Huyết ảm núp trong bóng đêm, cô camr nhận được xung quanh căn phòng trước mặt mình trên dưới có ít nhất 15 ám vệ đang ảm nặc.

Sau khi xác định mục tiêu,Ngọc Huyết cầm trên tay một đồng phi châm,phi vào vào những góc tối khác nhau. Từng tiếng bịch bịch ngã xuống, mỗi cây phi châm của Ngọc Huyết đều đâm trúng chính xác nguyệt ngũ các ám vệ đang ảm núp.

Cô nàng lém lỉnh từ từ bước vào phòng,cô đẩy cánh cửa ra phát hiện trong phòng không có ai, thì đột nhiên lúc này sau cánh cửa xuất hiện một bàn tay to lớn định túm lấy Ngọc Huyết, cô nhanh chóng xoay người tránh thoát,bàn tay kia tiếp tục vỗ tới cô, cô chường một chường về phía cánh cửa, cánh cửa tan nát, lộ ra người nam nhân, nam nhân kia nhìn cô, ánh mắt lạnh lùng tới nỗi khiến cho Ngọc Huyết ớn lạnh.

Người nam nhân kia bắt đầu đánh giá Ngọc Huyết, sau đó hần cất tiếng lạnh lùng hỏi:

- Cô là ai?

Mặc Vân Phi lúc này định đi ngủ thì cảm nhận được hơi thở của cường giả rất mạnh, công lực ước chừng gần bằng hần nên hần mới tạm lánh đi xem xem tên kia có ý đồ gì với mình.

Ngọc Huyết hừ lạnh một tiếng không nói nhiều với tên nam nhân kia, cô lạnh lùng bảo:

- Người không nhớ ta là ai à?, nhưng đêm nay bằng bất cứ giá nào ta cũng phải bắt người đi!!!

Mặc Vân Phi trầm mặt, lúc trước hần thấy võ công tên bịt mặt này cao cường còn có ý định lôi kéo gia nhập thế lực của mình, nhưng không ngờ đối phương tới đây để bắt mình,hần chắc chắn sẽ dạy dỗ tên bịt mặt này một phen.Suy nghĩ thoáng qua một cái, Mặc Vân Phi là một người sát phạt quyết đoán, dám nghĩ dám làm,không chần chờ hần ném cho Ngọc Huyết một câu rồi bắt đầu động thủ:

- Khẩu khí thật lớn tiếp chiêu.

Tuy nói công lực của Ngọc Huyết gần bằng Mặc Vân Phi,nhưng suy cho cùng cũng chỉ là gần bằng thôi,vẫn chênh lệch không nhỏ.

Lúc này hai người đaaangso công lực, Ngọc Huyết có vẻ thất thế hơn nên chịu thiệt không ích, Mặc Vân Phi áp sát vào người Ngọc Huyết đưa tay chộp lấy khăn che mặt của nàng, Ngọc Huyết lúng túng không biết làm thế nào chỉ kịp xoay người né một cái nhưng không kịp, khăn che mawj của Ngọc Huyết đã rơi ra để lộ một gương mặt xinh đẹp động lòng người.

Mặc Vân Phi ngẩn ngơ nhìn người con gái trước mắt mình, hần khẽ lắp bắp một câu:

- Là nàng

Ngọc Huyết lúng túng không biết làm thế nào nên truyền âm cho Ngọc Nữ trong thức hải:

- Chuyện tốt muội gây ra, muội tự xử lý đi,hắn sẽ không làm gì muội đâu.

Nói rồi Ngọc Huyết nhường quyền điều khiển lại cho Ngọc Nữ.

Mạc Vân Phi kia vẫn còn đang Ngọc Nữ liền nhân cơ hội tát hắn một cái “bốp” thật mạnh rồi mắng:

- Nam nhân vô sỉ, người dám cưỡng bạo bà đây lúc bà ngất xỉu,bà sẽ cho người sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thập Bá Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Nói ra

Nói rồi Ngọc Nữ nhào vào người Mạc Vân Phi đánh hắn túi bụi,nào là lên gối, xuống trỏ, đánh vô cùng tàn bạo nhưng Mạc Vân Phi vẫn để cho nàng đánh mà không nói một câu gì.

Lúc này Mạc Vân Phi đang chột dạ, thật ra đêm đó hắn cưỡng bạo nàng hắn thấy vô cùng áy náy, đêm ngày đều suy nghĩ tới việc này.Thậm chí hắn còn ở lì trong phủ một tháng để đợi nàng tìm tới cửa báo thù,nhưng đã ba tháng trôi qua nàng vẫn chưa đi tìm hắn, hắn tưởng rằng việc này đã qua rồi chứ, không ngờ hôm nay cô gái này lại nửa đêm đột nhập vào phòng hắn.

Đánh Mạc Vân Phi một trận toi bồi, con tức giận của Ngọc Nữ cũng vui đi không ích.Cô nhìn hắn rồi nói bằng giọng khinh khinh:

- Hừ! Người còn gì để nói không!

Mạc Vân Phi trầm ngâm một hồi vẫn không biết nên nói cái gì, không lẽ hắn nói “Ta sẽ bồi thường cho nàng”, dựa vào tính khí này giờ của cô nàng này thì chắc sẽ liều mạng với hắn quá.Mạc Vân Phi bắt đầu áp ứng:

- Ta...ta...xin...

Mạc Vân Phi chưa nói hết câu, Ngọc Nữ đã chen vào hét vào mặt hắn:

- Ta ta cái gì, người đừng có nói là sẽ bồi thường cho bà đây nhé,bà đây không thèm.

Mạc Vân Phi đỏ mặt khi bị người ta nói trúng tim đen.Hắn lúng túng không biết phải giải quyết việc này ra sao nên hắn mới hỏi nàng:

- Vậy cô nương muốn gì? đánh cũng đánh rồi, chửi cũng chửi rồi,cô nương lại không muốn nhận bồi thường thì bây giờ cô muốn tại hạ phải làm gì?

Con giận của ngọc Nữ vốn đã nguôi bây giờ lại bị tên nam nhân trước mặt này chọc tức điên lên, hắn đã chiếm đoạt đời con gái của cô rồi không nói, không lẽ bây giờ còn không chịu nhận trách nhiệm. Tên này giả ngốc hay ngốc thật, xét cho cùng tuy cô là sát thủ máu lạnh vô tình nhưng cô cũng là con gái mà, không lẽ hắn muốn cô phải nói toẹt ra mới vừa lòng.

Ngọc Nữ đỏ bừng mặt vì giận cô lúng túng không biết bây giờ nên nói cái gì cho phải, như tên nam nhân kia nói đánh cũng đánh rồi chửi cũng chửi rồi, bây giờ cô biết làm sao đây.

Ngọc Nữ vốn dĩ đến đây để trả thù nhưng không ngờ lại bị tên nam nhân kia nói cho á khẩu, nàng vốn có lý nhưng tình hình bây giờ nàng lại đuối lý.

Suy nghĩ hồi lâu Ngọc Nữ quyết định nói cho hắn biết là cô có mang thai,cô không muốn đứa bé này sinh ra mà không có cha.

Nén giận cô nhìn tên nam nhân trước mặt khẽ nói:

- Ta có thai, đứa con này huynh có nhận hay là không.

Mạc Vân Phi vốn đang đợi câu trả lời của nàng thì đột nhiên nàng lại nói tới chuyện này làm hắn sững sốt. Hắn nhìn nàng bằng con mắt chữ A và cái mồm chữ O có vẻ như là bị sốc không thể tin được.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thập Bá Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 22: Hứa Hẹn

Trong đầu Mạc Vân Phi lúc này trống rỗng,mọi kế hoạch hắn chuẩn bị an bài cho cô nương trước mặt lúc này tan tành hết.Không không ngờ chỉ là tình một đêm thôi mà Mạc Vân Phi hắn lại sắp được làm cha,điều này khiến một con người tính tình vốn lạnh nhạt luôn bình tĩnh ở mọi tình huống bây giờ lại không biết xử lý ra sao.

Ngọc Nữ nhìn dáng vẻ của tên nam nhân này có hơi buồn cười một chút, một giây trước còn lạnh nhạt ép tới nàng á khẩu, còn bây giờ thì, ahahaha cười chết bà đây mất.

Ngọc Nữ nhìn tên nam nhân kia hồi lâu rồi lên tiếng chậm chạp:

- Sao huynh không chịu nhận đứa bé à?, đây là tác phẩm của huynh đấy.

Mạc Vân Phi bắt đầu lúng túng, ấp a ấp ứng nói:

- Ta...ta...

Con giận của Ngọc Nữ lúc này lại vui đi, nhìn dáng vẻ và điệu bộ của tên thái tử gì đó trước mặt này thật sự rất đáng yêu nha.Có lẽ nàng sẽ nghĩ lại về việc cho tên này làm chồng của

minh nha...

Mạc Vân Phi áp a áp ứng hồi lâu cuối cùng cũng nói được một câu hoàn chỉnh:

- Cô nương cho tại hạ 3 ngày để suy nghĩ, 3 ngày sao tại hạ sẽ cho cô nương một câu trả lời thích đáng.

Thấy tên Mạc Vân Phi cũng thành khẩn nên Ngọc Nữ quyết định đợi câu trả lời của hắn ta, cô đáp lại một cách hào sảng:

- Được ta chờ tin của huynh.

Nói xong, Ngọc Nữ xoay người vận khinh công nhảy lên nóc nhà đi mất.

Mạc Vân Phi thấy cô nàng kia đi rồi thì thở dài một tiếng, lấy tay dai dai mi tâm.Hắn ngẩng người nhìn trăng, ánh mắt xa xăm như đang suy nghĩ điều gì đó, khuôn mặt của hắn dưới ánh trăng hiện lên từng góc cạnh sắc nét như được người ta mài dũa tỉ mỉ, nhìn dưới góc độ nào nào đó, dung mạo của Mạc Vân Phi còn đẹp hơn nữ nhân vài phần.

Sau khi về tới tổ chức Ngọc Nữ cũng ngẩn ngơ nằm trên giường, cô hỏi Ngọc Huyết:

- Tỷ tỷ à, tỷ xem hắn có chịu nhận đứa bé trong bụng muội là con hay không.

Ngọc Huyết trong thức hải cũng trầm ngâm không chắc, nhưng muốn an ủi Ngọc Nữ nên cô đáp:

- Chắc chắn rồi, nếu hắn không chịu nhận ta sẽ giết hắn, cho hắn chết không toàn thây.

Ngọc Nữ lại yên lặng cô hồi tưởng lại quãng thời gian cô sống hạnh phúc cùng cha nuôi, cô dự định sau khi trả thù xong thì sẽ mai danh ẩn tích, rời khỏi tổ chức, tìm một người chồng để nương tựa, sinh con rồi sống một cuộc sống an an bình bình tới hết đời.

Nhưng chó treu thay người tính không bằng trời tính, mọi dự định của cô bây giờ đều mất hết a, bây giờ cô không biết vận mệnh cuộc đời mình sẽ đi về đâu a

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Thần Nữ

Lúc này ở một đất nước thần bí trên Mạc La Đại Lục có một người đàn ông mặc hoàng bào, đầu đội vương miện đang sốt ruột nhìn một gã pháp sư đang đứng trên tế đàn.

Người mặc hoàng bào kia chính là Đông Phương Mạng Trắc, hoàng đế của tộc người tôn thờ thánh nữ thần bí.

Nói tới Thần Nữ mà tộc người này tôn thờ thì vô cùng thần bí. Tương truyền rằng cứ mỗi trăm năm thần nữ sẽ xuất thế và sức mạnh cho tộc người tôn thờ họ, nhưng một điều đáng tiếc đã xảy ra ở Thần Nữ đời này. Hai mươi năm trước thần nữ tái thế nhưng tiếc thay thần nữ lại không hoàn thành nhiệm vụ ban phát sức mạnh cho tộc người mà cô lại bỏ quên trách nhiệm để đi theo một nam nhân ngoại tộc.

Trong tộc còn có một truyền thuyết khác nữa là khi thần nữ không ban phát sức mạnh thì vùng đất của tộc người này sẽ bị phơi ra ngoài ánh sáng. Nói tới Vùng đất của tộc người này thì đây là một vùng đất thần bí, không có bất kì liên hệ nào với bên ngoài, quanh năm được bao phủ bởi sương mù dày đặc khiến ngoại nhân chỉ có vào mà không có ra.

Sau khi thần nữ mất tích, hoàng tộc đã cố gắng truy tìm nhưng không có tin tức, khi họ nhận được thông tin có người nhìn thấy Thần Nữ cùng một nam nhân bị một đám người ngoại tộc chen ép phải nhảy xuống vách núi thì đã quá muộn màng.

Vốn Đông Phương Mạng Trắc đã vô vọng và định từ bỏ thì vào mấy hôm trước quốc sư xem thiên tượng thì phát hiện vì sao Thần Nữ lại lấp lánh, ông tiên đoán rằng khi xưa Thần Nữ còn để lại huyết mạch nên tộc người của họ vẫn còn hi vọng.

Hiện giờ quốc sư đang làm phép để biết rõ hơn vị trí của Thần Nữ.

Đông Phương Mạng Trắc vốn đã sốt ruột nay lại càng sốt ruột hơn khi thấy quốc sư nhủi mày, hắn bước lên hỏi:

- Quốc Sư có tìm được vị trí của thần nữ hay không.

Người đàn ông được gọi là quốc sư trầm mặt trả lời:

- Bệ hạ thần không tìm được vị trí chính xác của thần nữ, chỉ có thể biết thần nữ đang ở Mạc quốc xa xôi.

Đông Phương Mạng Trắc trầm mặc hồi lâu, Mạc Quốc cách vùng đất thần bí của họ quá xa, truy hoàng tộc Đông Phương cũng là hoàng tộc có danh tiếng và thực lực ở Mạn Bắc này nhưng ở phía Nam xa xôi kia thì lại không có gì hết, muốn tìm thần nữ cũng rất khó khăn a.

Suy nghĩ hồi lâu Đông Phương Mạng Trắc quyết định dù bất cứ giá nào cũng phải tìm được thần nữ. Đã nghĩ là làm hắn liền hạ lệnh xuống:

- 15 ảnh vệ đâu

Từ những góc tối trong hoàng cung liền xuất hiện 15 người, 15 người này quỳ xuống trước mặt Đông Phương Mạng Trắc chờ lĩnh mệnh.

Thấy ảnh vệ đã có mặt đầy đủ, Đông Phương Mạng Trắc bắt đầu phân phó:

- Các người hãy đi về Mạc Mạc Quốc ở phía nam tìm thần nữ và đưa cô ấy về đây. Hãy nhớ đặc điểm của thần nữ là có màu mắt lưu ly, đã rõ chưa.

15 ảnh vệ đồng thanh hô:

- Đã rõ!!!!

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Câu Trả Lời

Chớp mắt một cái ba ngày đã trôi qua, hôm nay sẽ là ngày mà Mạc Vân Phi cho Ngọc Nữ một câu trả lời thỏa đáng.

Ngọc Nữ chờ tới trời tối, một mình đi vào phủ thái tử, theo con đường cũ nàng bước vào phòng của Mạc Vân Phi.

Vừa vào phòng Ngọc Nữ đã thấy Mạc Vân Phi đang ngồi bên cửa sổ ngắm trăng, ánh trăng chiếu vào khuôn mặt đẹp như khắc của hắn làm tôn lên khí chất cao quý thoát tục của hắn. Hôm nay Mạc Vân Phi mặc một bộ bạch y càng làm cho người ta cảm nhận được sự trong sáng, thuần khiết của hắn, có thể bấy giờ nhìn hắn mà liên tưởng tới thần tiên trên trời.

Nghe tiếng mở cửa, Mạc Vân Phi xoay người nhìn Ngọc Nữ, hắn cất tiếng nói:

- Mời cô nương vào, cùng uống với tại hạ một chung trà nào.

Ngọc Nữ nhìn hắn trên mặt đầy vẻ cổ quái, cô bước vào phòng ngồi xuống chiếc ghế đối diện Mạc Vân Phi. Mùi trà nhàn nhạt phảng phất bay vào mũi cô, hương trà thanh khiết thơm lừng khiến tâm trạng Ngọc Nữ thoải mái, cô cầm chung trà lên đưa lên môi uống. Trà vừa vào miệng cái cảm giác sáng khoái lan ra khắp người cô, cô đặt chung trà xuống rồi sáng khoái nói:

- Trà Ngon!!

Mạc Vân Phi nhàn nhạt nhìn cô, ánh mắt không chứa lấy một chút tình cảm hay cảm xúc nào, cứ trong veo như một hồ nước tĩnh lặng vậy, hắn đáp:

- Đây là trà được tiến cống từ Vân Hải, nếu cô nương thích ta có thể tặng cô nương.

Ngọc Nữ nhìn hắn không trả lời. Như hiểu ý cô, Mạc Vân Phi lại nói tiếp:

- Làm vương phi của ta thế nào có được hay không, mọi vinh hoa phú quý trên đời đều cho cô, cô chỉ cần an an ổn ổn sống qua ngày.

Ngọc Nữ liếc hắn một cái rồi nói bằng giọng hơi tức giận:

- Người nghĩ ta có đáp ứng không?

Thấy thái độ của Ngọc Nữ đều nằm trong dự tính, hắn biết với tính cách của cô nương này thì sẽ không chịu an phận làm vương phi của hắn nên hắn đã tính xong hết mọi việc, hắn lại cất tiếng nhàn nhạt:

- Thế cô muốn thế nào.

Ngọc Nữ bần thần một lúc rồi trả lời:

- Tôi muốn anh chịu trách nhiệm với đứa bé, tôi là một sát thủ, kẻ thù đầy rẫy, tôi không muốn tôi sẽ làm liên lụy đến con tôi, anh sẽ phải đảm bảo an toàn cho đứa nhỏ và nuôi dạy nó, khi nó lớn lên, nó có coi tôi là mẹ hay không cũng được, tôi cũng sẽ cố gắng hoàn thành nhiệm vụ làm mẹ của mình, anh hiểu ý tôi không?

Mạc Vân Phi ngẩn ra một lúc, hắn không ngờ Ngọc Nữ lại đưa ra điều kiện này.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Âm áp

Mạc Vân Phi suy nghĩ trong chốc lát, dù gì thì đứa bé kia cũng là con của hắn, dù nàng không nói thì hắn vẫn sẽ bảo đảm an toàn cho đứa nhỏ, còn về vấn đề nuôi dạy thì..., hắn tuy là vương gia, 5 thê 7 thiếp tuy là vậy nhưng hắn chưa từng sủng hạnh ai cả, cũng không có lấy đứa con nào, hắn không chắc có thể dạy dỗ tốt đứa nhỏ.

Suy nghĩ thêm chốc lát, Mạc Vân Phi khẽ nói:

- Được tôi đồng ý với cô.

Ngọc Nữ nhìn hắn ánh mắt thoáng lên vẻ khác lạ nhưng rất nhanh vụt mất, cô nói:

- Được vậy chuyện của chúng ta tới đây coi như xong.

Nói rồi cô xoay người rồi đi bỏ lại Mạc Vân Phi đứng đó.

Bước ra khỏi phòng Ngọc Nữ không về tổ chức mà cô cứ đi, cứ đi trong vô định cho tới khi cô đi tới một căn miếu bỏ hoang.

Nhìn khung cảnh quen thuộc, cái kí ức đau thương mà Ngọc Nữ không nhớ lại ủa về. Cô bước vào ngôi miếu nhìn pho tượng Phật Quan Âm đã bị vỡ phần nữa, cô bước tới vuốt ve khe pho tượng. Một cái cảm giác đau thương lạ lùng ủa vào tâm trí cô, cô nhớ cái lúc cô còn nhỏ, ngồi trong lòng cha mình để cha thắt tóc, nước mắt rơi là cả trên khuôn mặt tuyệt đẹp của Ngọc Nữ, cô nhỏ, nhớ nhớ rất nhiều, từng cảnh tượng một hiện về trong đầu cô, cái cảnh cha nuôi cô bị người ta đập chết nó quanh quẩn trong đầu cô khiến cho cô cứ như đứt từng đoạn ruột.

Ngọc Nữ ngồi bệch xuống pho tượng quan âm, cô co người mà khóc, nước mắt cô cứ rơi không tài nào kiềm chế nổi. Kể từ cái ngày mà cha cô mất cho dù tui thân tới đâu, đau đớn nhường nào, Ngọc Nữ cũng chưa từng rơi một giọt nước mắt nào nhưng không hiểu sao hôm nay cô lại khóc.

Mạc Vân Phi đứng ngây ngốc trong phòng một lúc sau khi Ngọc Nữ rời đi liền đuổi theo, hấn sợ cô gặp chuyện gì không hay, hôm nay cô khá khác so với lần trước hấn gặp.

Đuổi theo Ngọc Nữ tới căn miếu hoang hấn thấy cô đang ngồi ôm mặt khóc đầy bi thương. Mạc Vân Phi hấn trước giờ không biết thương hại là gì, nhưng hôm nay thấy nàng khóc, lòng hấn chợt chạnh đi.

Hấn bước vào căn miếu nhỏ ôm lấy Ngọc Nữ như để an ủi, hấn không biết phải an ủi nàng ra sao nên chỉ còn cách này để động viên cô mà thôi.

Ngọc Nữ đang chìm trong nỗi bi thương thì cô cảm nhận được một vòng tay ấm áp đang ôm lấy mình vào lòng. cô mở mắt ra thì thấy Mạc Vân Phi đang ôm mình, không hiểu sao Ngọc Nữ lại cảm nhận được ấm áp từ vòng tay của người đàn ông này, cô không bày xích hấn mà lại ôm chầm lấy người Mạc Vân Phi mà khóc rống lên.

Mạc Mạc: chúc mừng chuyện tròn 100 người theo dõi!!!

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26: Bị Người Ta Bế

Mạc Vân Phi cứ như thế mà bị Ngọc Nữ ôm chặt, khóc thêm một lúc nữa, Ngọc Nữ ngủ thiếp đi vì mệt.

Ôm Ngọc Nữ trong lòng nhìn nàng ngủ, vẻ đẹp của Ngọc nữ hiện lên trong mắt Mạc Vân Phi, môi cong, máy liểu, da trắng, đúng là một tuyệt đại nữ nhân. Vừa nhìn Ngọc Nữ ngủ hấn vừa đắm chiều suy nghĩ sâu xa, không ngờ hấn lại rung động trước cô nàng này, nhìn nàng đang chui rúc trong ngực hấn như một con mèo nhỏ ngoan ngoãn khiến hấn có một xúc cảm muốn bảo vệ nàng cả một đời.

Ngọc Huyết lúc này trong thức hải cũng đắm chiều nhìn gã nam nhân trước mặt, theo cô thấy tên này cũng là một người tốt, có thể thay cô bảo vệ Ngọc Nữ, thế là cô yên tâm rồi.

Mạc Vân Phi nhìn Ngọc Nữ rất lâu rồi cũng từ từ chìm vào giấc ngủ, Ngọc Nữ cứ như vậy mà bị người ta ôm ngủ tới sáng.

Khi bình minh lên, những ánh nắng đầu tiên chiếu vào căn miếu nhỏ sơ sác, Ngọc Nữ từ từ mở đôi mắt của mình ra, vừa mở mắt cô nhìn thấy mình đang nằm trong ngực của Mạc Vân Phi, cô hơi lúng túng, xấu hổ, nhớ tới chuyện đêm qua... ấy vậy mà cô lại ôm người ta ngủ tới sáng ahuhu còn đâu danh dự và kiều ngao của cô a.

Đang chìm trong giấc ngủ ngon lành, Mạc Vân Phi cảm nhận thấy có gì đó đang nhúc nhích trong ngực mình nhưng hấn không muốn tỉnh lại, đây là lần đầu tiên hấn được ngủ ngon như thế, thường thì hấn rất cảnh giác, một tiếng động nhỏ trong đêm cũng khiến hấn tỉnh giấc, nhưng không hiểu sao khi ôm nàng ngủ hấn lại thấy cảm giác an toàn.

Sự nhúc nhích, vùng vẫy trong ngực ngày càng mạnh hơn khiến Mạc Vân Phi không thức không được, hấn mở mắt ra, đôi mắt như ngọc không còn vẻ lạnh lùng giống hôm qua mà nó lại mang vẻ hiền hòa đến lạ.

Mạc Vân Phi nhìn con mèo nhỏ đang giãy giụa trong ngực mình khẽ nói bằng giọng nhu hòa:

- Tỉnh rồi à

Nói rồi hấn thả nàng ra rồi nhìn nàng như chờ câu trả lời.

Ngọc Nữ nhìn hấn xấu hổ, ấp a ấp úng đáp:

- Ta...ta...

Chư a đợi nàng nói hết câu, Mạc Vân Phi bế nàng lên nói:

- Ta đưa nàng về.

Mạc Vân Phi biết hôm qua tới bây giờ Ngọc Nữ vẫn chưa bỏ cái gì vào bụng, bây giờ kêu nàng đi nàng cũng đi không nổi.

Hành động dứt khoát không báo trước của Mạc Vân Phi khiến Ngọc Nữ ngẩn ngơ một chút rồi vội vàng bưng tỉnh, nàng đỏ mặt giãy giụa trong lòng hấn:

- Ta... ta tự đi được.

Nàng giãy giụa mạnh quá khiến Mạc Vân Phi không còn cách nào khác là phải thả nàng xuống, nhưng khi hai chân vừa chạm đất Ngọc Nữ đã lao đảo như muôn té, may mà Mạc Vân Phi đỡ nàng kịp lúc nếu không thì móng nàng chắc bị dập quá.

- Còn muốn tự đi nữa không

Mạc Vân Phi nói bằng giọng điệu hơi trách cứ nhưng rất nhu tình.

Sau khi mém té, Ngọc Nữ cũng không giãy giụa nữa mà chỉ đường cho Mạc Vân Phi bế nàng về rừng trúc.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 27: Rung Động

Thế là Ngọc Nữ cứ như vậy mà bị Mạc Vân Phi bế. Nằm gọn ràng trong vòng tay của Mạc Vân Phi, nàng thấy vừa xấu hổ vừa có một cảm giác gì đó lạ lạ, nàng ngẩn đầu lên nhìn người nam nhân đang bế nàng, khuôn mặt dưới ánh nắng của hắc tốát lên một khí chất cao quý như thần tiên trên trời, về những đường nét trên khuôn mặt lại khỏi cần bàn cãi, sống mũi cao thẳng tắp, mắt phượng, mày kiếm lại thêm đôi môi anh đào nhỏ nhắn càng khiến cho những đường nét trên khuôn mặt hắc hải hòa, nhìn từ một góc độ nào đó Ngọc Nữ còn cảm thấy tên Mạc Vân Phi này còn đẹp hơn nữ nhân nữa ấy chứ.

Ngọc Nữ đang chăm chú nhìn Mạc Vân Phi thì bỗng hắc cúi đầu xuống nhìn nàng làm nàng giật cả mình, hắc ôn nhu bảo:

- Nàng thấy khỏe hơn chưa?

Ngọc Nữ không đáp lại mà chỉ ném cho Mạc Vân Phi một cái gắc đầu như ý bảo “ta đỡ hơn rồi”.

Bề ngoài của Ngọc Nữ trong như không có chuyện gì xảy ra nhưng trong thâm tâm cô lại nhắc lên cơn sóng của sự rung động.

Thấy mình có cảm giác gì lạ lạ, Ngọc Nữ liền truyền âm hỏi Ngọc Huyết:

- Tỳ sao muội thấy trái tim mình là lạ, hể nhìn thấy tên nam nhân này thì nó lại đập liên hồi.

Ngọc Huyết cũng trầm ngâm không hiểu, xét cho cùng tuy cô có lượng tri thức nhiều hơn Ngọc Nữ nhưng chung quy ra thì cô cũng được sinh ra từ tâm trí Ngọc Nữ mà thôi, điều Ngọc Nữ không biết làm sao mà cô biết chứ.

Trầm ngâm thêm hồi lâu Ngọc Huyết đáp:

- Ta cũng không biết, chắc là muội mất bệnh gì rồi, lát nữa về tới tổ chức muội đi tìm sư phụ bắt mạch xem xem.

Thấy ngay cả Ngọc Huyết cũng không biết cô bị gì nên cô có hơi lo lắng nên trầm mặt suốt quãng đường còn lại

- -----ta là đây phân cách cute-----

Lúc này trong tổ chức Ứng Dật Lam đang đứng ngồi không yên vì lo lắng. Suốt từ hôm qua tới giờ cô chưa thấy Ngọc Nữ trở về, đứa trẻ này của cô từ đó tới giờ điều không đi đâu qua đêm trừ khi là làm nhiệm vụ, nhưng lúc này cô đi hỏi ban quản lý nhiệm vụ thì được biết, hai ngày nay Ngọc Nữ không có đi làm nhiệm vụ.

Dật Lam đang rất lo lắng vì cô rất sợ Ngọc Nữ xảy ra chuyện, năm đó sau khi thu nhận Ngọc Nữ thì cô mới biết, Ngọc Nữ là đứa trẻ vô cùng đặc biệt, huyết mạch của Ngọc Nữ hỗn tạp không phải là thuần nhân loại mà có một loại huyết mạch khác tồn tại trong cơ thể cô.

Sau khi nhiều năm tìm hiểu Dật Lam đã tìm được một ích tài liệu nói về loại huyết mạch hỗn tạp này. Loại huyết mạch này chỉ có thể được sinh ra khi hai dòng máu của thần và yêu dung hợp, điều này nói lên thân thể của Ngọc Nữ rất sâu xa, cô còn tìm được 1 dòng máu mà Ngọc Nữ sở hữu là thuộc huyết mạch của Thần Nữ cổ xưa. Mà nghe đồn 10 năm trước thần nữ mất tích tới bây giờ vẫn chưa tìm ra, nhưng gần vài ngày trước tổ chức tình báo của Ứng nhận được tin được truyền ra từ đất nước thần bí là họ phát hiện ra hậu nhân của thần nữ còn sống và đang ráo riết đi tìm, thế nên Dật Lam mới đang lo sợ Ngọc Nữ bị người ta phát hiện bởi màu mắt lạ mà bắt đi.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tình Thương của sư phụ

Về đến rừng trúc Ngọc Nữ ra hiệu cho Mạc Vân Phi thả cô xuống rồi nói:

- Huỳnh thả tôi ở đây được rồi!!

Mạc Vân Phi không nói gì mà lẳng lẳng thả cô xuống. Thả con mèo nhỏ đang nằm trong ngực mình ra, Mạc Vân Phi có chút cảm giác mất mát,tâm trạng của hắc lúc này giống như một đứa trẻ vừa làm mất đi món đồ chơi yêu thích của mình vậy.

- Đi đường cẩn thận.

Mạc Vân Phi quăng cho Ngọc Nữ một câu, nghe thoáng qua thì như có vẻ hồ hững và lạnh lùng, nhưng khi bình tâm lại mà lắng nghe thật kĩ thì câu nói ấy lại ẩn chứa một chút nhu tình và đầy lo lắng.

Nếu là Ngọc Nữ của ngày thường thì chắc chắn cô có thể nghe ra tình cảm sâu xa từ câu nói kia, nhưng do từ tối hôm qua tới giờ mọi việc trên trời dưới đất cứ ủa tới cuộc đời cô khiến cô khó lòng mà bình tâm được.

Thấy Mạc Vân Phi đã quay đầu rồi đi, Ngọc Nữ cũng ráng mà lê lét tằm thân tàn tạ của mình đi về rừng trúc.

Cô chưa kịp đi vào khu nghĩa địa thì từ xa cô đã thấy bóng người nho nhỏ của Dật Lam đang đi vào trong tầm mắt, cô cất tiếng gọi:

- Sư Phụ,người đi đâu đấy?

Thoáng thấy Ngọc Nữ,về lo lắng trên khuôn mặt như ngọc của Dật Lam biến mất, cô như trẻ ra được vài tuổi,dù vui mừng vì đã tìm thấy Ngọc Nữ nhưng Dật Lam cũng không quên mang theo một giọng nói đầy trách cứ mà răn dạy Ngọc Nữ một hồi:

- Con ấy càng ngày càng không có phép tắc, con sắp coi người sư phụ như ta ra gì rồi, uống công ta lo lắng cho con a

Thấy sư phụ có vẻ là giận thật, Ngọc Nữ bầy đầu nùng nịu, cái chiều mà sư phụ cô lần nào cũng mắc bẫy và tha thứ cho cô:

- Sư phụ a đồ nhi biết sai rồi mà

Vừa nói cô vừa lắc tay của Dật Lam trông y như một đứa trẻ đang làm nũng với mẫu thân không hơn không kém.

Khỏe môi của Dật Lam bắt gặp giật mạnh, cô đã quá quen thuộc với cái trò này của Ngọc Nữ, nhưng không hiểu sao cô lại siêu lòng, cô bắt đầu nói nhẹ nhàng hơn:

- Con đó sau này có đi đâu phải nói cho ta biết một tiếng nghe chưa, lần này sự phụ thật sự rất lo lắng.

Dật Lam vừa dứt câu, Ngọc Nữ liền đáp lại đầy thảo mai:

- Vâng vâng sự phụ, người thương con nhất!!!

Sau khi hai sự đồ người xướng kẻ họa một lúc lâu thì mặt trời đã lên cao, Ngọc Nữ vác theo cái bụng đói từ tối hôm qua đang kêu òm ộp cùng Dật Lam đi về tổ chức.

Mặc Mặc: Chương này tở gõ bằng điện thoại nên nhầm chữ sẽ bị dính liền hay lỗi, sai chính tả thì mọi người thông cảm ạ.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Vì một tương lai hạnh phúc

Lúc này ở đất nước thần bí xa xôi, Đông Phương Mạng Trắc đang đứng trên tòa thành nguy nga nhìn vào bầu trời xa xăm.

- Bẩm hoàng thượng 15 ánh vệ đã đến Mạc Quốc họ đang ráo riết tìm kiếm thần nữ, thần chắc chắn không bao lâu nữa chúng ta sẽ tìm được thần nữ.

Giọng nói the thé của công công vang lên phá bỏ không khí tĩnh lặng dị thường.

Đông Phương Mạng Trắc vẫn không quay người, hần vẫn cứ đứng như thế nhìn lên bầu trời, mặc kệ vị công công kia đang quỳ chờ lệnh.

Một lúc lâu sau hần mới đáp lại:

- Trẫm đã biết, người lui ra đi!

Vị công kia cúi thấp đầu cung kính rồi đi.

- -----ta là đây phân cách cute-----

Trong phủ thái tử Mạc Văn Phi sau khi chờ về liền ngăn ngăn ngó ngó không tài nào tập trung được, trong đầu hần lúc này chỉ có hình ảnh của cô gái kia.

- Điện hạ, điện hạ, ngài không sao chứ!!!

Ảnh thấy chủ tử của mình từ khi trở về tới giờ luôn ngăn ngó nên cất tiếng hỏi.

Như mới bị lôi ra từ trong mộng đẹp, Mạc Văn Phi thoáng xấu hổ, hần trầm mặt một lúc rồi nhanh chóng lấy lại vẻ mặt lạnh lùng phân phó xuống:

- Ta không sao, tình hình của các hoàng tử khác thế nào?

Ảnh cũng không nghĩ nhiều về biểu hiện lạ của chủ tử mình nữa mà báo cáo:

- Bẩm điện hạ, gần đây thái hoàng tử có biểu hiện khác thường, hần ta thu mua chiến mã và tập hợp chiêu binh, chắc là có ý định tạo dựng thế lực tranh đoạt hoàng vị.

Mạc Văn Phi chăm chú lắng nghe rồi hỏi tiếp:

- Còn các hoàng tử khác có động tĩnh gì không?

Ảnh tiếp tục cung kính nói:

- Còn tam hoàng tử bề ngoài có vẻ như là ăn chơi xa đọa không màng tước vị nhưng thật ra hần lại âm thầm lôi kéo văn võ bá quan về phía hần, trước mắt đã có khá nhiều quan viên đứng về phía hần, còn lại thì giữ thái độ trung lập hoặc ủng hộ hoàng tử khác.

Nghe tới đây vẻ mặt của Mạc Văn Phi lại càng lạnh lùng, cười như không cười nói:

- Ảnh người phân phó xuống, quan viên nào có chức tước cao đứng về phía tam hoàng tử thì hãy phái người bắt nốt người nhà họ lại để uy hiếp, nếu không nghe lời thì trực tiếp giết đi là được.

- Vâng, thuộc hạ sẽ đi làm ngay.

Sau khi nhận được phân phó, Ảnh cung kính cáo lui.

Trong phòng lúc này chỉ còn lại Mạc Văn Phi, hần lại tiếp tục suy nghĩ, hần muốn khiến con đường tương lai trở nên bằng phẳng để có thể ở bên nàng sống một cuộc đời hạnh phúc vô ưu, vô lo.

Mặc Mặc: chương này tở tiếp tục gõ bằng dt nên mọi người thông cảm nha.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: 15 Ảnh Vệ

Tại kinh đô của Mạc Quốc lúc này trong một căn hẻm nhỏ, một đám người đang tụ tập bàn chuyện

- Ta sẽ đi tìm nơi mua bán tin tức ở nơi đây, còn các người thì phải đi rà soát tình hình, lời kéo tạo thế lực, chỉ có thể trụ vững bước nơi đây trước đã mới có hy vọng tìm ra thần nữ.

Đám người kia không ai khác chính là 15 ảnh vệ của Đông Phương Mạng Trắc cử đi tìm Thần Nữ.

Vốn dĩ ban đầu bọn họ định chia ra từng nhóm để đi khắp Mạc Quốc tìm kiếm, nhưng khi họ tới nơi họ biết mình đã lầm.

Mạc Quốc là một quốc gia rộng lớn và giàu tài nguyên, canh phòng nghiêm mật, khi họ mới bước chân vào Mạc Quốc dù là sát thủ được huấn luyện một cách khác nghiệt và võ công cao cường nhưng 15 ảnh vệ cũng phải mất rất nhiều công sức mới qua được chốt bảo vệ thành.

Sau khi tính toán thủ lĩnh của bọn họ là Dật Anh đã đưa ra quyết định là trước hết trụ vững ở nơi này trước, chỉ có như vậy mới có thể nhanh chóng tìm ra thần nữ, kì hạn 5 năm sắp tới, Dật Anh không thể không quyết đoán.

Sau khi gửi lá thư cho Đông Phương Mạng Trắc, Dật Anh bắt đầu tiến hành xây dựng thế lực với võ ngoài là mua bán tình báo nhưng thật ra là tìm kiếm tin tức thần nữ.

-----♥♥♥♥-----

- Ai nha con đó, cái bụng đã ngày một to ra mà không có một chút ý tứ,ta đã kêu con đừng đi làm nhiệm vụ mà con không nghe giờ thì hay rồi, bị thương mới tới tìm ta.

Dật Lam cứ cảm râm chuyện đi làm nhiệm vụ này riết mà Ngọc Nữ phát nhảm, tuy biết là Dật Lam muốn tốt cho cô nhưng cô vẫn rất chán khi bị Dật Lam giáo huấn a. Đợi Dật Lam luyện thuyền xong Ngọc Nữ mới nói:

- Sư phụ ngài đứng cứ như vậy ngày nào cũng mắng con, con đã bảo là con làm nhiệm vụ siêng suốt như vậy cũng là vì muốn nhanh chóng hoàn thành đủ số lượng cho 3 năm tới để sau này có thời gian cho tiểu bảo bảo trong bụng mà!!!

- Hừ con đó lúc nào cũng cãi ta, ta chỉ sợ con chưa kịp tận hưởng thời gian 3 tới nữa thì đã bỏ mạng rồi.

Dật Lam nhìn Ngọc Nữ với ánh mắt nghiêm khắc như một lão phu tử đang dạy đứa học trò cứng đầu.

- Vâng vâng con biết rồi mà sư phụ, ngài yên tâm từ đây tới lúc hạ sinh con sẽ không đi làm cái gì nhiệm vụ nguy hiểm nữa.

Ngọc Nữ lại ra cái chiêu nũng nịu để làm dịu con giận của Dật Lam.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Sự chú ý của ta đã va vào ánh mắt của nàng

Hì hi Ngọc Nữ cười với Dật Lam một cái rồi nói tiếp:"Sư phụ à hay là con với người đi dạo phố đi, dạo này bụng con hơi to ra, quần áo đã không còn vừa nữa rồi"

"Được rồi ta sẽ đi với con" Dật Lam nhìn Ngọc Nữ một cách hiền từ như người mẹ đang nhìn con.

Nãy giờ trong thức hải nhìn nhìn hai thầy trò này cứ ngơ ngơ ta ta mà Ngọc Huyết phát mệ nên cô cà khía Ngọc Nữ vài tiếng:"đồ đệ ngoan mau đi theo sư phụ kia!!!"

"Hừ tỷ đây suốt ngày chỉ biết trêu muội"

Ngọc Huyết:"..."

Mạc thành vào những ngày cuối năm thật nhộn nhịp, người ra kẻ vào tấp nập, hàng quán bán đủ thứ thức ăn, đường phố thì sặc sỡ bởi màu sắc của các gian hàng bày bán khắp nơi.

Ngọc Nữ hết nhìn nọ tới nhìn kia, cô kéo tay Dật Lam đòi hết thứ này đến thứ nọ làm cho Dật Lam cảm thấy mình như biến thành người mẹ của một đứa nhỏ nhà.

Lúc này cũng trong Mạc thành nhộn nhịp trên một tòa khách điểm.Mạc Vân Phi đang ngồi thưởng trà cùng Bác hoàng tử Mạc Vân Nam thì chợt ánh mắt của y lại vô tình đảo thấy một hình bóng nho nhỏ của một con mèo nào đó vừa lướt.

Con mèo tinh nghịch tham ăn đó không ai khác chính là Ngọc Nữ, sau lần đưa nàng về mấy tháng trước, tới nay hần vẫn chưa gặp lại được nàng, không phải là hần không đi tìm nàng mà hần căn bản không biết nàng ở đâu.

Rừng trúc lần trước hần đưa nàng về thật sự là như một mê cung, hần đã thử thăm dò 3 ngày nhưng vẫn không có kết quả, lần này cơ duyên lại cho hần gặp lại nàng, Mạc Vân Phi đã quyết tâm sẽ không làm vụt mất con mèo nhỏ nâu nữa, hần sẽ tận dụng thời cơ mà chinh phục nàng.

Đang ngồi nhìn cảnh thì Mạc Vân Phi đứng dậy phi nhanh ra ngoài làm Mạc Vân Nam hoảng hồn hốt hoảng hỏi:"Đại huynh có chuyện gì?, huynh đi đâu?"

"Ta có việc đi trước" Mạc Vân Phi chỉ quãng lại cho Vân Nam một câu duy nhất rồi thân hình liền biến mất hòa vào dòng người bên dưới.

"Sư Phụ a người thấy bộ này có đẹp hay không a?" Ngọc Nữ vừa cầm trên tay một cái váy trắng kiểu dáng rất đẹp vừa đưa ra trước mặt Dật Lam mà hỏi

"Con thích thì cứ mua đi, cái gì thì ta không có chứ tiền bạc thì không thiếu a " Dật Lam đáp lại Ngọc Nữ một cách hào sảng.

Dật Lam nói cũng đúng, một độc y kiểm sát thủ như bà thì chỉ cần cứu một mạng người hay giết một mạng người thì cũng mấy vạn lượng hoàng kim nha cho nên cuộc đời Dật Lam thứ bà có nhiều nhất chính là tiền.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Hắn ta bao hết cả khu phố à?

- Ông chủ bộ váy này hết bao nhiêu?

Ngọc Nữ xoay người hỏi chủ tiệm.

Cùng lúc đó bên ngoài có một tên gia nhân chạy vào thì thầm gì đó vào tai chủ tiệm.

Được một lúc tên kia rời đi, chủ tiệm tươi cười nhìn Ngọc Nữ nói:

- Cô nương bộ váy này của người đã được một vị công tử trả tiền rồi, vị công tử kia còn nói cô nương thích bấy nhiêu thì cứ lấy bấy nhiêu, mọi tri phí người kia đều sẽ trả.

Dật Lam nghe vậy thì nhìn Ngọc Nữ nói bằng giọng cá kìa:

- Con nha đúng là tiểu cô nương xuân phong phơi phới, đào hoa ngập trời nga, mới có đạo phở mà đã được người khác đề ý rồi.

Ngọc Nữ đỏ mặt vội đặt bộ quần áo xuống rồi kéo Dật Lam rời đi.

Ông chủ tiệm thở dài tiếc hùi hụi, tiểu cô nương này thật ngu ngốc nha, được người khác trả tiền cho thế mà không muốn, làm lão tưởng còn được một mối làm ăn lớn.

Sau khi ra khỏi tiệm quần áo Ngọc Nữ thoáng thấy phía bên kia phố có một hàng bán trăm cài nên liền giục Dật Lam đi đến

Chọn tới chọn lui một hồi Ngọc Nữ vẫn vừa ý nhất là cây trăm bạc khắc hình phượng hoàng, bên mắt thì được lấp một viên đá thạch anh màu đỏ trông rất diễm lệ

- Ông chủ cây trăm này của ông thật đẹp mắt, ông bán bao nhiêu?

- Cô nương không cần trả tiền, vừa nãy có một vị công tử đã căn dặn, cô nương thích gì thì cứ lấy, ngân lượng hắn sẽ chi trả.

Ngọc Nữ hừ hừ bực bội, cái tên nam nhân thần bí kia không biết là mà cứ tìm cách lấy lòng nàng a, nàng không tin hắn thu mua cả khu phố này.

Nhưng nói gì thì nói cây trăm này vẫn rất đẹp nha, nàng không nỡ bỏ đi, nên Ngọc Nữ cứ thế mà nhận đồ của người ta.

Dật Lam bên cạnh cũng nghe hết cuộc đối thoại vừa rồi mà bà chỉ nhìn Ngọc Nữ mà ý cười đầy mặt, có vẻ bà lười trêu chọc Ngọc Nữ mà chỉ thể hoen bằng ánh mắt thôi.

Cứ như thế với cái tư tưởng tên nam nhân kia không thể mua hết cả khu phố mà Ngọc Nữ kéo tay Dật Lam đi hết hàng này đến quán khác, rốt cuộc đều chỉ nhận lại một lời nói: "cô nương nơi đây đã được một vị công tử dặn dò, cô thích gì cứ lấy, mọi thứ hắn sẽ trả".

Bực mình Ngọc Nữ quyết định không dạo phố nữa, mà trời thì cũng đã sắp trưa nên Ngọc Nữ lôi Dật Lam vào một túp quán.

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Là hắn ta!!!

Vừa ngồi xuống ghế chưa kịp gọi tiểu nhị nữa thì bỗng trưởng quầy từ từ tiến tới chỗ Ngọc Nữ và Dật Lam, hắn ta nhìn hai người rồi tươi cười nói:

- Khách quan vừa nãy có một vị công tử bảo ta khi nhị vị tới thì mời nhị vị lên lầu hai cùng hắn dùng bữa!

Ngọc Nữ trong lòng hừ lạnh nói với Ngọc Huyết:

- Tỷ, tỷ nghĩ tên kia là ai, có ý định gì chứ

Ngọc Huyết cũng trầm ngâm hồi lâu rồi đáp:

- Hình như ta biết hắn là ai rồi!!

- Là ai?

Ngọc Nữ hỏi. Nhưng Ngọc Huyết lại nói tiếp:

- Người này muội còn biết rõ hơn ta

Nói rồi Ngọc Huyết cười một tiếng tà mị rồi biến mất không nói chuyện cùng Ngọc Nữ nữa.

- Ngọc Nữ con có muốn lên gặp hân ta hay không?

Dật Lam thất Ngọc Nữ cứ ngờ ngờ nên cất tiếng hỏi, lúc này Ngọc Nữ đang tự nhủ rằng Ngọc Huyết nói nàng cũng biết kẻ này nên nàng càng tò mò hơn, cuối cùng nàng cũng quyết định đi gặp hân

- Đi thôi sư phụ, con muốn biết kẻ này là ai!

Bước lên tầng hai tiểu nhị dẫn hai người vào một căn phòng riêng, hình như đây là phòng dành cho khách quý thì phải, cửa vừa mở ra ập vào mắt Ngọc Nữ là một khuôn mặt không thể nào quen thuộc hơn, trong bất giác nàng lấy tay xoa nhẹ bụng mình, lại ngẩng mặt lên nàng giật mình thốt:

- Là Ngươi!!!

Văng khuôn mặt xinh đẹp đầy góc cạnh đó không ai khác mà đó là của Mạc Vân Phi.

Thấy Ngọc Nữ kinh ngạc như vậy Mạc Vân Phi có chút buồn cười, một người không sợ trời không sợ đất như nàng mà cũng có ngày phải ngạc nhiên vì hân, tâm trạng hôm nay của hân khá tốt nên cứ cười cười nhìn Ngọc Nữ rồi bảo:

- Có gì ngạc nhiên à, là ta không được sau, lần trước ta không từ mà biệt cảm thấy có lỗi nên lần này tại hạ xin mời nàng dùng bữa xem như chuộc lỗi có được hay không? Còn vị này là?

Sau khi nói với Ngọc Nữ xong Mạc Vân Phi hướng tầm mắt sang Dật Lam, Dật Lam chưa kịp mở miệng thì Ngọc Nữ đã tranh nói trước:

- Là sư phụ của ta!

- Thì ra là sư mẫu, thất lễ thất lễ

Vừa nghe hai chữ “sư mẫu” của Mạc Vân Phi thốt ra là Ngọc Nữ liền đỏ mặt, lúc này nàng chỉ ước có cái lỗ nào cho nàng chui xuống mà thôi.

Về phần Dật Lam vừa nghe xong chữ sư mẫu của Mạc Vân Phi thì liền liếc nhìn Ngọc Nữ mặt đầy ý cười, nhưng trước mặt nam nhân xa lạ bà vẫn phải cố tỏ ra vẻ đạo mạo,

Bạn đang đọc truyện *Điện Hạ, Ngài Thật Bá Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.